

بسمه تعالی

نگرشی نو

در صنعت دامپروری کشور

K.D.L.F.U

**اتحادیه شرکت های تعاونی کشاورزی
گاوداران و دامداران صنعتی خراسان رضوی**

زمستان ۱۳۹۲

فهرست

۱. شناسایی دام ۲
- ۱-۱ شناسنامه دار کردن شیرخام ۵
- ۲-۱ شناسنامه دار کردن گوشت قرمز ۷
۲. بیمه دام ۹
- ۱-۲ بیمه شیر خام ۱۲
۳. طرح تجمیع دام روستایی در یک واحد تعاونی ۱۵
۴. یارانه سلامت ۱۸
۵. طرح آزاد سازی تدریجی قیمت نهاده های دامی و شیر خام ۲۴
۶. صادرات محصولات دامی (محصولات لبنی) ۲۸
۷. بورس محصولات کشاورزی و دامی ۳۲
۸. رتبه بندی گاوداری ها ۳۶
۹. ثبت روز ملی شیر ۳۷
۱۰. سرباز کارشناس ۳۸

طرح شناسایی دام

مقدمه:

مجموعه دامپروری در برگرفته حدود ۱۲۰ میلیون راس دام، ۱۲٪ سهم تولید ناخالص داخلی و ۱۸٪ صادرات بخش کشاورزی را تشکیل می دهد. این بخش با توجه به ظرفیت و توانمندی های قابل توجه و بازده سرمایه گذاری بیشتر، اشتغال زایی بالاتر، در مقایسه با سایر بخش ها نقش مهمی در توسعه اقتصادی کشور دارد. امروزه زندگی انسان ها وابسته به تولید محصولات کشاورزی و دامی است. علاوه شناخت نیازهای آماری، طبقه بندی و الویت آنها امری ضروری است. از این رو لازم است نسبت به جمع آوری آمار و اطلاعات بخش دامپروری اهتمام ورزید. تهیه و استفاده از آمار و اطلاعات صحیح و به هنگام در کلیه سطوح به منظور تدوین برنامه کار و فعالیت دامپروران اعم از انفرادی، تعاونی، منطقه ای و کشوری به منظور نیل به وضعیت بهینه تولید ضرورت دارد.

با عملیاتی کردن این طرح می توان نگرانی گسترش و انتقال بیماری های مشترک بین انسان و دام را کاهش داد. عدم تطابق بین آمارهای موجود از دام سنگین و سبک که از طریق سازمان های مختلف اعلام می شود، ما را بر آن داشت تا با ارائه این طرح، راهکاری برای بدست آوردن آماری دقیق و مدون ارائه دهیم.

دلایل ارائه و توجیه طرح:

۱. آمار، یکی از شاخص های توسعه یافتگی: پیشرفت هر مملکت بر پایه آمار استوار است. بدیهی است اهمیت وجود آماری قابل اطمینان در صنعت دامپروری بر کسی پوشیده نیست.

۲. فاکتورهای بحرانی شناسایی دام: یکی از دلایل ارائه این طرح، شناخت و کنترل فاکتورهای بحرانی دام است. از جمله قاچاق دام، ذبح غیرقانونی و غیر بهداشتی دام، شناسایی و کنترل بیماری ها، پیشگیری از سرقت دام و امکان ردیابی آن.

۳. برنامه ریزی و مدیریت مطلوب: با در اختیار داشتن آمار و اطلاعاتی دقیق، می توان ظرفیت های تولید و منابع کشور را شناسایی و در جهت محقق نمودن سیاست سوم برنامه چهارم توسعه (فرهنگ سازی برای استفاده از تولید داخلی و افزایش تولید و صادرات کالا و خدمات) گام برداشت.

۴. بهینه سازی خدمات: با وجود آماری قابل اطمینان می توان ارائه خدمات (توزیع علوفه، تخصیص یلرانه، اجرای خرید تضمینی و...) را بهبود بخشید، بهداشت و سلامت دام را تامین و بهداشت محصول نهایی را ارتقا داد.

۵. اعمال نظارت کارآمد: با وجود چنین مدیریت و برنامه ریزی می توان بر روند تولید محصولات دامی کنترل و نظارت داشت.

با استناد بر مواد قانونی سند چشم انداز ایران ۱۴۰۴ سیاست های کلی برنامه توسعه می توان بر عملیاتی شدن این طرح اهتمام بیشتر ورزید:

✓ ماده ۱۲- با افزایش تولیدات داخلی و ارتقاء کیفیت محصولات

✓ ماده ۳۴- تحقق رشد اقتصادی پیوسته، با ثبات و پر شتاب

✓ ماده ۳۸- تامین امنیت غذایی کشور

- ✓ ماده ۴۷- توانمند سازی بخش های خصوصی و تعاونی ها ب و کاهش تصدی گری دولت
- ✓ سیاست سوم برنامه چهارم توسعه جمهوری اسلامی ایران - استفاده از تولید داخلی و افزایش تولید و صادرات کالا و خدمات

این طرح به منظور دستیابی به آماری واقعی و مستند از دام های کشور و هم چنین تدوین برنامه برای رسیدن به معیار های ایران ۱۴۰۴ می باشد. طبق اطلاعات دریافتی از سازمان جهاد کشاورزی، تعداد دام سبک و سنگین کل کشور در سال ۱۳۹۱ ، ۸۶۱۴۴۰۹۸ هزار راس می باشد. تعداد دام سنگین کشور (گاو اصیل، آمیخته ، بومی و گاومیش) ۱۰۷۷ درصد از کل موجودی دام را یعنی ۹۲۸۱ هزار راس را شامل می شود. با توجه به افزایش این نرخ در سالهای اخیر، اجرایی نمودن این طرح منجر به اشتغال زایی افراد به طور مستقیم و یا غیر مستقیم می شود. طبق آمار مرکز آمار ایران میزان اشتغال در بخش کشاورزی در سال ۱۳۹۱: ۳۸۰۹۹۳۳ نفر بوده است. که سهم ۱۸/۶ درصدی در اشتغال کل را دارا بوده است. با پی بردن به پتانسیل دامداری ها می توان در جهت افزایش در صد نیروی کار، گامی بلند برداشت.

راهکار اجرای طرح:

فاز بندی شدن مراحل اجرای این طرح ، که می توان در ابتدا راههای خروجی را کنترل کرد سپس ضمن بررسی های انجام شده فازهای دیگر را شناسایی و طی مدت مشخص این طرح را بصورت سراسری اجرا کرد. بهتر است شناسنامه دار کردن گوشت زیر نظر کارگروهی متشکل از نمایندگان مراکز و ارگان های مرتبط انجام پذیرد و این شناسنامه مورد تائید تمامی بخش ها باشد.

۱. برای اجرایی کردن این طرح نیاز به سازمان دهی، شناسایی و ثبت کشتارگاه ها و اجباری کردن اخذ مجوز برای آنها می باشد.
۲. سپس پایگاه های اخذ اطلاعات مربوط به دام و دامداری در پایانه های دریافت محصولات واحدهای دامپروری (کشتارگاه ها) احداث شود.
۳. جهت تشریح این طرح لازم است پایگاه هایی در مکان های ذکر شده پیش بینی و احداث گردد که کارشناسان و یا ناظران مورد تائید ارگان های ذیصلاح که دوره های آموزشی مرتبط را گذرانده اند، در آن دائماً مستقر باشند.
۴. برای اخذ همکاری دامداران با این بخش ها باید قوانینی در رابطه با عدم قبول محصولات اشخاصی که با اینواحدها همکاری نمی کنند وضع گردد.
۵. در این مکان ها اخذ اطلاعات واحدها که به اختصار **پایگاه اطلاعات** نامیده می شوند مبدا هر نوع محصول ورودی باید مشخص گردد. و سایر اطلاعات که شامل تعداد راس دام به تفکیک گروه بندی های سنی و تولیدی، کمیت محصول تولیدی، ظرفیت واحد و سایر اطلاعات لازمه به طور دستی با پرسشنامه و یا توسط نرم افزار برنامه نویسی شده برای انجام این مهم و ارجاع به مراکز هماهنگ کننده این اطلاعات در کل کشور، دریافت گردد.
۶. علاوه بر جمع آوری و ادغام این اطلاعات، داده های دریافتی از دامدار و یا شخص تحویل دهنده محصول باید از لحاظ واقعی بودن بررسی گشته و به طور مداوم بروز گردد. اطلاعات مرتبط با موجودی و تعداد دام هم می تواند کمک موثری علاوه بر وجود آمار دقیق و واقعی در پیدا کردن بازار فروش با حذف واسطه ها و دلالان را تسهیل کند.

سند چشم انداز ایران ۱۴۰۴ ایران کشوری توسعه یافته با جایگاه اول اقتصادی علمی و فناوری در سطح منطقه، با هویت اسلامی و انقلابی، الهام بخش در جهان اسلام و با تعامل سازنده و موثر در روابط بین الملل خواهد بود. کشوری برخوردار از دانش پیشرفته، توانا در تولید علم و فناوری، متکی بر سهم برتر منابع انسانی و سرمایه اجتماعی در تولید ملی.

سند چشم انداز ایران ۱۴۰۴:

ماده ۱۲- افزایش تولیدات داخلی و ارتقاء کیفیت محصولات دامی می توان برای افزایش سطح شاخص هایی از قبیل سلامت، تامین غذا و افزایش درآمد سرانه.

ماده ۳۴- تحقق رشد اقتصادی پیوسته، با ثبات و پر شتاب متناسب با اهداف چشم انداز

ماده ۳۸- تامین امنیت غذایی کشور با تکیه بر تولید از منابع داخلی و تاکید بر خود کفایی در تولید محصولات اساسی کشاورزی

ماده ۴۷- توأمند سازی بخش های خصوصی و تعاونی ها به عنوان محرک اصلی رشد اقتصادی و کفایش تصدی گری دولت همراه با حضور کارآمدان در قلمرو امور حاکمیتی در چهارچوب های سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی که ابلاغ خواهد شد.

سیاست سوم برنامه چهارم توسعه جمهوری اسلامی ایران- فرهنگ سازی برای استفاده از تولید داخلی و افزایش تولید و صادرات کالا و خدمات.

K.D.L.F.U

شناسنامه دار کردن شیر خام

مقدمه:

متأسفانه علی رغم مخاطرات بهداشتی، عرضه شیر خام به صورت فله‌ای در حال حاضر روند روبه رشدی دارد. شاید یکی از اصلی ترین دلایل استقبال مردم نسبت به خرید و استفاده از این نوع شیر داشتن کیفیت مورد نظرشان و قیمت مناسب آن باشد. واقعیت این است که مردم ترجیح می‌دهند در صورت یکسان بودن قیمت‌ها، بسته شیر پاستوریزه تولید کارخانجات با قیمت هر کیلو گرم شیر خام، از شیر خام فله ای استفاده کنند. ضمن اینکه با افزایش استقبال مصرف کنندگان برای شیر خام فله ای، نگرانی هایی درخصوص میزان بار میکروبی، دغدغه انتقال بیماری‌های مشترک انسان و دام در بین مصرف کنندگان، وضعیت رعایت بهداشت از مرحله تولید تا عرضه به مصرف کننده و نیز نحوه تولید و تهیه آن وجود دارد.

از آنجا که مسئولیت تولید بهداشتی فراورده‌های خام دامی از جمله شیر، متوجه سازمان دامپزشکی است، عرضه آن به صورت فله‌ای و به شکل فعلی مورد تأیید این سازمان نمی باشد مگر در مواردی که مشخصات کاملی از محصول مبنی بر نشانی تولید کننده، تاریخ تولید، کیفیت آن و ... باشد میتواند در تأیید آن موثر باشد.

دلیل عدم تأیید توزیع این فراورده به شکل فله ای، اینست که در خصوص اطلاعات تولید کننده و وضعیت بهداشتی شیرهای خام که خارج از سیستم تحویل به کارخانه عرضه می‌شود، اطلاعاتی وجود ندارد، به عبارتی معلوم نیست از کدام گاوداری و با چه شرایطی شیر تولید شده و چه روندی را از تولید تا عرضه به مشتری طی کرده است، بنابراین به هیچ عنوان قابل تأیید نیست.

با توجه به افزایش استقبال از خرید شیر فله ای، آگاهی از محل تولید، نحوه تولید و وجود مجوزهای بهداشتی حق مصرف کننده است. بنابراین عرضه هرگونه محصول و کالایی باید دارای شناسنامه باشد تا این حق مردم از بین نرود.

دلیل اصلی افزایش استقبال برای مصرف شیر خام، افزایش میل مردم برای مصرف این نوع شیر است. بنابراین وقتی تقاضا برای مصرف کالایی بالا باشد، به همان نسبت عرضه نیز افزایش می‌یابد.

متأسفانه نظارت بر واحدهای فراورده‌های لبنی به آن شکل لازم شروع نشده است، هر چند تذکراتی داده شده که عرضه شیر خام باید تحت شرایط خاص و رعایت الزامات لازم صورت پذیرد، با این حال به دلیل گسترده بودن این واحدها جمع آوری عرضه شیر خام در کوتاه مدت امکان پذیر نیست.

مسئله اصلی، واحدهای گاوداری هستند که شیر خود را مستقیماً عرضه می کنند. تغذیه گاو، شرایط نگهداری، انجام آزمایشهای لازم و واکسیناسیون، نحوه شیردوشی و وضعیت بهداشتی آن و نیز شیوه نگهداری و حمل شیر از جمله دغدغه هایی است که در خصوص این نوع شیرهای خام وجود دارد.

عدم رعایت موارد بهداشتی گاهی منجر به افزایش بار میکروبی شیر می‌شود، کارخانجات لبنی از دریافت شیر با بار میکروبی بالاتر از حد مجاز خودداری می کنند، در این حالت ممکن است این شیرهای بی کیفیت به عنوان شیر خام به واحدهای عرضه کننده لبنی وارد و برای مصرف مردم عرضه شوند.

در حال حاضر واحدهای عرضه کننده شیر خام، شیر را در یک تانکر نگهداری و مردم آن را خریداری می‌کنند، در حالی که ممکن است شیر آن از ۱۰ گاوداری جمع آوری شده باشد، بنابراین میزان بار میکروبی و کیفیت آن مشخص نیست، در حالی که شیر خام عرضه شده، در صورتی مورد تأیید و تحت نظر دامپزشکی است که دارای اطلاعات لازم همراه با تاریخ تولید و انقضا بر روی بسته بندی قابل پیگیری برای مصرف کننده باشد.

دلایل ارائه طرح :

- ✓ عدم آگاهی جامعه از تاثیر عدم رعایت بهداشت در تولید شیرخام و انعکاس آن بر سلامتی جامعه
 - ✓ تعیین کیفیت شیرخام در دامداری ها و ارتقاء سطح کیفی شیرخام تولیدی توسط دامداران
 - ✓ نبود شناسنامه برای شیرخام باعث شده است که شیرهای با کیفیت مختلف به قیمتی واحد خریداری شوند.
 - ✓ افزایش اعتماد مصرف کنندگان به محصولات لبنی و علاقه مندی بیشتر جامعه به استفاده از آنها
 - ✓ داشتن آمار و اطلاعات مربوط به تولید شیرخام
 - ✓ جلوگیری از تقلبات احتمالی شیرخام در دامداری ها و کارخانجات
 - ✓ مجاب نمودن کارگاه های عرضه شیرخام به اجرای قوانین بهداشتی
 - ✓ روشن شدن وضعیت عرضه شیر خام بصورت فله
 - ✓ فراهم نمودن زمینه های لازم برای تحقق رقابت پذیری کالاها و خدمات کشور در سطح بازارهای داخلی و خارجی و ایجاد سازوکار مناسب برای رفع موانع توسعه صادرات غیر نفتی طبق سیاست ۳۵ سند چشم انداز جمهوری اسلامی ایران
- ۱۴۰۴

راهکارها :

در این راستا لازم است عرضه شیرخام ساماندهی شده و تحت نظارت و بسته بندی در اختیار مصرف کننده قرار گیرد، طبق آن گاوداری های دارای پروانه بهداشتی که متقاضی فروش شیرخام به بازار مصرف خارج از چهارچوب کارخانجات لبنی هستند، شناسایی، کارشناسان دامپزشکی به این واحدها مراجعه و تمام شرایط مورد نیاز برای اینکار را بررسی می کنند.

ازجمله تمهیدات پیشنهادی برای تحقق این امر:

۱. شناسنامه دار کردن شیرخام زیر نظر کارگروهی متشکل از نمایندگان مراکز و ارگان های مرتبط انجام پذیرد و مورد تایید تمامی بخش ها باشد.
۲. درجه بندی شیر خام بر چند سطح از لحاظ کیفیت، که این سطح بندی با تشکیل کارگروهی از مراکز ذیصلاح می تواند عملی شود.
۳. معرفی متولی نظارت بر نحوه عرضه شیرخام در کارگاه ها و واگذاری اختیارات به آن نهاد
۴. شناسنامه شیرخام باید همراه با پروانه بهره برداری گاوداری باشد نه شناسنامه دام
۵. مکانیزاسیون مراکز جمع آوری شیرخام به عنوان پایانه دریافت محصول و در صورت امکان تهیه نرم افزاری برای این مراکز جهت تعیین کیفیت و کمیت شیرخام
۶. الزام کارخانجات به اجرای قوانین تعیین شده جهت دریافت شیرخام
۷. عدم دریافت شیر بی کیفیت و بدون شناسنامه توسط کارخانه جات و مجاب کردن دامدار به رعایت قوانین بهداشتی.
۸. کنترل و نظارت بر بهداشت تولید شیرخام و عرضه با برند بهداشتی گاوداری ها
۹. تشویق و ترغیب تولیدکنندگان به ایجاد برند برای شیر تولیدی واحد دامپروری و ارائه امتیازات و اعتبارات خاص برای آنها.
۱۰. پیاده سازی سیستم کنترل کیفیت توسط ارگانهای غیر دولتی و تضمین کیفیت محصولات توسط اتحادیه ها

شناسنامه دار کردن شیرخام راهیست برای جلب اعتماد مصرف کنندگان

طرح شناسنامه دار کردن گوشت قرمز

مقدمه:

با توجه به هرم غذایی، مواد پروتئینی و لبنی از اصلی ترین نیاز های بدن انسان محسوب می شود. زیرا این مواد غنی از ریز مغذی ها و ویتامین های ضروری بدن هستند و حذف مطلق آنها از رژیم غذایی منجر به ایجاد مشکلات فراوان برای انسان خواهد شد. ارزش غذایی پروتئین حیوانی نسبت به پروتئین گیاهی بیشتر است. زیرا پروتئین حیوانی دارای مقدار زیادی از اسید آمینه های ضروری مورد نیاز است. مزیت تغذیه ای گوشت به غنای پروتئینی آن بستگی دارد (۱۵ تا ۲۰٪ گوشت، پروتئین است) و میزان چربی های آن بر حسب نوع حیوان و قسمت بدن آن به طور قابل توجهی متغیر است. به طور متوسط هر ۱۰۰ گرم، ۱۷۰ کیلوکالری انرژی تولید می کند.

بر اساس سبد غذایی مطلوب ایرانیان، هر فرد ایرانی باید روزانه ۴۸ گرم گوشت قرمز مصرف کند. در حالی که آمار ها نشان می دهد سرانه مصرف گوشت در کشور ما به ازای هر نفر ۱۲.۵ کیلوگرم در سال یعنی روزانه ۳۴ گرم است. بر اساس اعلام مرکز آمار ایران، ۴۱۶ هزار تن گوشت قرمز در سال ۱۳۹۱ در کشور تولید شده است.

جمعیت ایران - سال ۱۳۹۰	مصرف سرانه ایده آل گوشت قرمز	مصرف سرانه واقعی هر ایرانی	میزان مصرف گوشت قرمز کشور در سال ۱۳۹۰	تولید گوشت قرمز - سال ۱۳۹۱
۷۵.۱۴۹.۶۶۹	۴۸ گرم	۳۴ گرم	۹۳۹ هزار تن	۹۹۷ هزار تن

در کلیه کشورها تولید و عرضه گوشت قرمز تحت شرایط ویژه ای صورت می گیرد، گوشت قسمت های مختلف بدن دام دسته بندی شده و بر اساس کیفیت و میزان چربی و بافت مورد نظر توسط مصرف کننده خریداری می گردد. در کشور ما به جز فروشگاه های خاص و به میزان محدود، سایر فروشگاه های عرضه کننده گوشت قرمز، بدون طبقه بندی و ارائه مشخصات کیفی محصول اقدام به توزیع گوشت خام می نمایند. طرح شناسنامه دار کردن گوشت قرمز که هم اکنون در برخی از استان های کشور به شیوه های متفاوت در دست اجراست اشاره به همین نقص در این بخش دارد و هدف از ارائه این طرح لزوم اجرایی ساختن این طرح در راستای حمایت از مصرف کنندگان و ارتقاء سطح بهداشت جامعه و هدایت تولید کنندگان برای حرکت به سمت تولید محصولات با کیفیت تر است.

توجیه طرح:

با توجه به افزایش اهمیت سلامتی، بهداشت جامعه، حمایت از مصرف کننده و در ادامه ی طرح شناسایی دام و طرح تجمیع دام روستایی در یک واحد تعاونی (طرح های پیوست)، طرح شناسنامه دار کردن گوشت قرمز مطرح می شود که می تواند در توسعه واحدهای پروراندی نقش بسزایی داشته باشد.

با وجود حجم بالای گوشت قرمز مصرفی در کشورمان و ذائقه مردم ایران که به سمت مصرف گوشت گوسفند و پس از آن گاو است، لازم است که روند تولید این گوشت ها برای مصرف کننده روشن گردد تا با اطمینان خاطر بیشتری از این محصولات استفاده نماید. سازمان دامپزشکی کشور با نظارتی که بر تولید و ورود دام پر کشتارگاه ها دارد تاکنون نقش بسزایی بر این مهم داشته و

توانسته است بخوبی از عهده فعالیت های محوله برآید. این طرح در راستای تکمیل شناسنامه دار کردن بوده و علاوه بر نظارت بر موارد قبلی می توان مواردی را بر آن اضافه کرد تا بهبود کیفیت محصولات را به همراه داشته باشد.

هدف ما تکمیل شناسنامه های فعلی و ارائه یک سیستم ردیابی محصول از دامداری تا مرکز عرضه می باشد. به این صورت که دامداری دارای پروانه با کسب گواهی نامه های معتبر از سازمان دامپزشکی کشور برای دریافت پاک بودن گله از بیماری های مختلف مجاز به ارائه محصول به بازار تحت نام شرکت یا واحد تولیدی (گاوداری) می باشد.

مزایای اجرای طرح:

- درجه بندی کیفی محصولات گوشتی
- پوشش تمامی نیازهای ذائقه ای خریداران
- افزایش تعداد و تنوع اقلام تولیدی
- برند سازی دامداری ها: افزایش تقاضای مصرف برای آن واحد دامداری
- تقویت نژادهای گوشتی موجود در کشور و واردات سایر نژادها اقتصادی
- جلب نظر تولید کنندگان به احداث واحدهای پروار بندی و تولید گوشت با برند دامداری
- جلوگیری از تخلفات و کشتار غیر قانونی دام
- اجرای استانداردهای بهداشتی مانند HACCP و coding
- برتری مزیت نسبی واحدهای پروار بندی در مناطق خشک نسبت به واحدهای شیری
- حمایت از سلامت مصرف کننده و پیشگیری از بیماری های مشترک انسان و دام
- رتبه بندی دامداری ها بر اساس کیفیت گوشت تولیدی
- جلوگیری از قاچاق دام
- افزایش اطلاعات مصرف کننده نسبت به محصول خریداری شده

راهکارهای اجرای طرح:

برای اجرای این طرح در ابتدا:

- ۱- نیاز به الزام و ترغیب واحدها به رعایت و حفظ شرایط و ضوابط بهداشتی و در نتیجه اخذ گواهی بهداشتی دارد.
- ۲- در گام بعد کشتارگاه ها باید از دریافت دام واحدهای بدون شناسنامه خودداری کرده و مشخصات مبدا هر دام را دریافت و از صحت آن اطمینان یابند.
- ۳- پس از انجام عملیات کشتار و آماده سازی محصول برای عرضه در بازار، سازمان متولی این کار با مرقوم نمودن کد رهگیری بر روی لاشه می تواند خریدار را نسبت به محل تولید گوشت، گواهی نامه های اخذ شده دامداری و نام دامداری، توسط ارسال آن کد به سامانه پیام گیر از جزئیات مربوط به لاشه آگاه شود.

بیمه دام

(بیمه دام و شیرخام راهیست برای تضمین تولید)

شرکت های بیمه در اغلب کشورهای جهان، به منظور ایجاد پوشش کافی برای هزینه های خود، کسب درآمد و سودآوری بیشتر، رشد و توسعه فعالیت های بیمه ای، به عنوان یک نهاد مالی فعال در بازار سرمایه و فعالیت های سرمایه گذاری مشارکت می کنند، **در برخی کشورهای توسعه یافته، نقش صنعت بیمه در بازار سرمایه و تجهیز منابع پس اندازی حتی از بازار بورس اوراق بهادار و نظام بانکی بیشتر است.**

با ورود شرکت های بیمه گر در محصولات دامی می توان با برنامه ریزی دقیق و منسجم و پیش بینی تمامی مواردی که احتمال وقوع دارد، سود قابل توجهی را برای شرکت بیمه گر و جبران ضرر تولید کننده رقم زد. خسارت هایی که به محصول تحت پوشش بیمه پرداخت می شود از پول هایی تامین می شود که افراد (بیمه گذار) برای خرید بیمه نامه می پردازند و با پرداخت آن در جبران خسارت همدیگر مشارکت می کنند. به بیان دیگر **همه آنهايي که خود را بیمه می کنند با مشارکت در سرمایه ای که متعلق به همه خریداران بیمه است، در جبران خسارت و زیان های هریک از افراد بیمه شده، شریک و سهام می شوند.** یکی از اصول بیمه، جبران خسارت است و طبق این اصل، بیمه شده ی خسارت دیده از طریق بیمه باید در همان وضع مالی پیش از وقوع خسارت قرار گیرد نه بیشتر، زیرا کارکرد بیمه فقط جبران مالی خسارت است و بیمه گزار نباید از بیمه درآمدی به دست آورد.

هدف از ارائه این طرح، مطرح نمودن بیمه شیرخام در صنعت بیمه به عنوان یک بیمه نامه جدید در صنعت دامپروری و یاری دهنده دامدار از لحاظ اطمینان خاطر نسبت به رفع خسارات ناشی از مخاطرات احتمالی در امر تولید است. قسمتی از این طرح نیز همانطور که در بخش بعدی به آن اشاره خواهد شد در زمینه بهبود و رفع نواقص بیمه دام است، زیرا در حالی که این بیمه نامه از مدت ها پیش نوشته و در حال اجراست اما در برخی موارد موفق نبوده و خالی از نقص نمی باشد، همانطور که در اوایل دهه ۸۰ شمسی بیمه ایران به عنوان متولی اجرای این بیمه به دلیل عدم آشنایی با عوامل موثر در پرورش دام باشکست مواجه شد و عده کثیری از دامداران به تبع این موضوع خسارات زیادی متحمل شدند.

بیمه دام

فعالیت های اجرایی بیمه انواع دام در چهارچوب صندوق بیمه محصولات کشاورزی از سال ۱۳۷۲ با اجرای طرح بیمه گاو و گوسفند شروع شد و در حال حاضر موارد بیمه ای صنعتی (گاو-گوساله)، گوسفند، بز، زنبورعسل، گاومیش، اسب اصیل، آبریان پرورشی و انواع طیور را تحت پوشش خدمات حمایتی خود قرار داده است. پوشش های بیمه ای که در محدوده جغرافیایی مندرج در بیمه نامه به بیمه گذار ارائه شده و در تعهد بیمه گر برای جبران خسارت قرار دارد به شرح زیر است:

(۱) مرگ ناشی از امراض طبیعی

(۲) بیماری

(۳) نقایص ژنتیکی

(۴) حوادث (شامل مرگ ناشی از آتش سوزی و صاعقه)

(۵) جبران خسارت ناشی از حمل و نقل دام

بازنگری و به روز سازی قوانین بیمه دام در فواصل زمانی مشخص و منظم با تشکیل کمیته ای تخصصی متشکل از فعالان و مسئولین بخش و اصلاح گزینه های قدیمی و اضافه نمودن گزینه های جدید در جداول دریافت حق بیمه و پرداخت خسارات و ایجاد تنوع در شرایط بیمه دام ضروری به نظر می رسد. لازمه این امر شناسایی دام (بر اساس طرح ارائه شده) است چرا که بدون شناخت نیازهای آماری و طبقه بندی این کار محقق نمی شود.

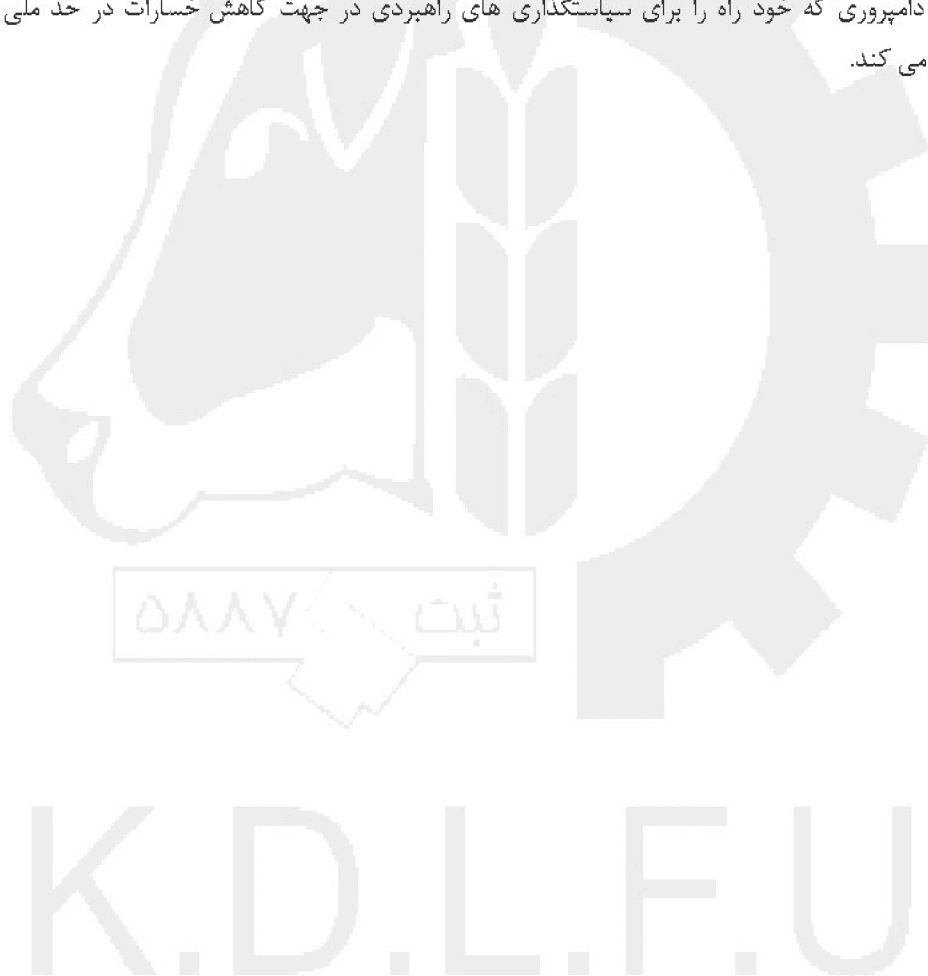
بیمه نامه ای که در بخش گاو داری های صنعتی در حال اجراست دارای نواقصی می باشد از جمله :

- گروه هایی از گله که بیشترین احتمال خطر و ایجاد خسارت را برای دامدار دارند زیر پوشش بیمه قرار نمی گیرند (گوساله های کمتر از ۳ ماه سن و گاوهای بیش از ۷ سال)
- گاوهای پرتولید که اهمیت زیادی برای اقتصاد در آینده گله دارند تحت پوشش بیمه قرار نمی گیرند.
- دام هایی که پس از یک سال پرداخت حق بیمه در سال بعد زیر پوشش بیمه قرار نمی گیرند.
- عدم انتقال بیمه نامه دام ها پس از انجام معاملات
- پرداخت نقدی حق بیمه توسط گاو دار و باز پرداخت طولانی مدت خسارت

بیمه دام و محصولات دامی در اقتصاد کشاورزی و اقتصاد ملی از جهات زیر دارای اهمیت است:

۱. ایجاد امنیت تولید و سرمایه گذاری در بخش دامپروری
۲. بالا بردن توان محاسباتی و برنامه ریزی برای تولیدکنندگان در جهت جلوگیری از نوسانات درآمدی و اعمال مدیریت ریسک.
۳. تفکیک مدیریت های صحیح و ناصحیح از طریق اعلام حق بیمه ها و غرامات تفکیک شده.
۴. نظارت مستمر کارشناسان بیمه بر نحوه تولید و تشویق تولیدکنندگان برای استفاده از شیوه های صحیح مدیریتی و رعایت موازین و مقررات فنی و بهداشتی.
۵. کاهش و قطع کمک های مستقیم و بلاعوض مالی دولت به دامداران در هنگام بروز خسارات غیر مترقبه.
۶. کنترل بیماریها بخصوص در بخش بیمه دام از طریق اطلاع به موقع از بیماریهای شایع و حذف تدریجی بیماریهای مسری دام همچون سل و بروسلوز، تب برفکی، آنفلوآنزا و

۷. حذف محصولات غیر اقتصادی از چرخه تولید و جایگزینی آن با محصولات اقتصادی تر و کمک به بهره وری در بخش اقتصاد دامپروری.
۸. کمک به تولید محصولات استراتژیک از طریق تغییرات اعمال شده در یارانه های دولت به حق بیمه ها .
۹. تامین امنیت سرمایه گذاری خصوصی در بخش دامپروری، چرا که افزایش میزان ریسک و خطر پذیری موجب کاهش سرمایه گذاری می شود و مخاطرات سرمایه گذاری از مهمترین موانع رشد آن شناخته می شود.
۱۰. تشکیل یک نهاد متمرکز و دقیق به منظور ثبت، تجزیه، تحلیل و ارزیابی طیف وسیعی از خطرات و حوادث زیانبار در بخش دامپروری که خود راه را برای سیاستگذاری های راهبردی در جهت کاهش خسارات در حد ملی و منطقه ای هموار می کند.

قانون نظام جامع دامپروری کشور

ماده ۹: کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که اقدام به سرمایه گذاری در امور دام می نمایند، موظفند بر اساس قوانین و ضوابط موجود، نسبت به برقراری بیمه دام، نهاده ها، ابنیه، تجهیزات، تولیدات و شاغلین (اعم از دائم و موقت) دامداری های خود اقدام کنند.

تبصره - دولت می تواند در جهت کاهش خطر پذیری و حمایت از تولید انواع دام موضوع این قانون، نسبت به برقراری بیمه های حمایتی اقدام کند.

متن سند چشم انداز ۲۰ ساله جمهوری اسلامی ایران

ماده ۴۶ - ارتقای بازار سرمایه ایران با اصلاح ساختار بلکی و بیمه ای کشور با تاکید بر کارایی، شفافیت، سلامت و بهره مندی از فن آوری های نوین.

بیمه شیر خام

شیر خام تولیدی در واحدهای دامپروری صنعتی تحت تاثیر عوامل مختلف مانند مدیریت، خوراک دام، تجهیزات و تاسیسات، حمل و نقل و... از نظر کیفی دچار تغییر می شود. این افت کیفی شیر خام گاهی بیش از حد معمول بوده و باعث بروز مشکلات و خسارات برای دامدار می گردد.

جهت به حداقل رساندن تبعات مشکلات پیش آمده و کمک به جبران خسارات وارده به دامدار بیمه شیر خام مطرح می شود که با تحت پوشش قرار گرفتن شیر خام تولیدی دامدار، طبق ضوابط و دستورالعمل های تعریف شده در هنگام بروز مشکلات و حوادث، به تولید کننده اطمینان خاطر می دهد.

طبق طرح شناسنامه دار کردن شیر خام، شیر این دامداری ها در صورتی که دلیلی موجه بر بی کیفیت بودن و یا از بین رفتن آنها بر بیمه گزینان نباشد، باید تحت پوشش پرداخت خسارت بیمه قرار گیرد تا تولید کننده از ضرر احتمالی مصون باشد.

این طرح به موازات طرح تجمیع دامداری ها می تواند با تشویق و ترغیب دامداران روستایی، شیر خام تولیدی در روستاها را به شیر خام صنعتی، با کیفیتی بالاتر و شناسنامه ی معتبر تبدیل، تا با قیمتی بالاتر به بازار عرضه نماید. در نتیجه بیمه شیر خام روند اقتصادی تولید را تضمین می نماید.

دلایل ارائه طرح:

بر اساس آخرین آمار فائو حجم تولید شیر خام ایران سالانه بالغ بر ۶ میلیون تن می باشد. شیر خام بر اساس طبقه بندی علوم تغذیه ای جزء محصولات خوراکی با فسادپذیری بالامحسوب می شود و بدلیل نیاز به شرایط نگهداری و حمل و نقل کنترل شده، شدیداً در معرض آسیب و از بین رفتن می باشد. هر ساله حجم زیادی از این محصول مفید به دلیل شرایط نگهداری نامناسب و یا در اثر اتفاقات پیش بینی نشده جاده ای از چرخه مصرف خارج می شود و خسارات وارده تنها بر دوش تولید کننده است.

امروزه به دنبال گسترش تعداد و فعالیت واحدهای دامداری تولید کننده شیر خام و لزوم تقویت و تشویق دامداران به افزایش تولید و بهبود کیفیت محصول تولیدی، ضرورت وجود بیمه شیر خام احساس می شود چرا که هرگونه فعالیت اقتصادی بدون پشتوانه بانک و بیمه ناموفق خواهد بود. بیمه شیر خام جزء بیمه های خاص طبقه بندی می شود و اجرای این طرح باب تازه ای در صنعت بیمه می گشاید.

از جمله نکاتی که اهمیت بیمه شیر خام را تایید می نماید می توان به موارد زیر اشاره کرد:

(۱) جلوگیری از خسارات وارده به واحد های دامپروری تولید کننده شیر خام

(۲) مدیریت ریسک تولیدکنندگان شیر خام و انتقال ریسک به بیمه گر

(۳) تشویق دامداران به صنعتی نمودن پرورش دام

(۴) رشد و توسعه فعالیت های بیمه ای به عنوان یک نهاد مالی فعال

(۵) ایجاد فرصت های شغلی و کارآفرینی

راهکار:

فاز های پیشنهادی برای اجرای این طرح:

(۱) متولی شدن بخش دولتی و یا واگذاری امتیاز بیمه شیر خام به بخش خصوصی و تشکل ها

شرکت های بیمه دولتی به دلیل ساختار و اهداف سازمانی مجبور به رعایت الزامات و محدودیت های بیشتری در فعالیت های خود بوده و رسالت سنگین تری دارند. باید توجه داشت هزینه در شرکت های بیمه خصوصی به دلیل آزادی عمل بیشتر نسبت به شرکت های بیمه دولتی قابلیت کنترل هزینه بیشتری دارد.

(۲) تعریف خدمات بیمه گذار و حق بیمه پرداختی توسط بیمه شونده

(۳) تعریف خسارت هایی که تحت پوشش بیمه می شوند

توجیه اقتصادی بیمه شیر خام:

از آنجایی که شیر خام بی کیفیت بنا به دلایلی به صورت مستقیم در جامعه مصرف نمی گردد، تنها راه پیش رو خرید آن به نازل ترین قیمت از دامدار و فراوری آن برای تولید محصولات جانبی است که این مسئله ارزش اقتصادی محصول را بشدت کاهش می دهد. ما به التفاوت این قیمت تا قیمت شیر خام با کیفیت، زیر پوشش بیمه قرار می گیرد و این امر با درجه تقصیر بیمه گذار دست خوش تغییر می شود و سیر نزولی نسبت به تعداد دفعات استفاده از حق بیمه را در بر می گیرد.

- برای اجرای این طرح ابتدا باید میانگین تناژ تولید شیر خام سالانه گاوداری بر اساس رکوردگیری مرکز اصلاح نژاد دام کشور در سال منتهی به زمان عضویت در بیمه محاسبه شده و حق بیمه به ازای هر کیلو گرم شیر خام محاسبه شود.
- حق بیمه سالانه توسط دامدار پرداخت گردیده و در آن سقف بیمه و تعهدات بیمه گذار مشخص شود. میزان حق بیمه ای را که هر شخص باید بپردازد به نحوی محاسبه شود که مبلغ جمع آوری شده برای جبران خسارت هایی که پیش خواهد آمد، کافی باشد.

عوامل موثر بر محاسبه حق بیمه:

۱. دامداری های صنعتی که شرایط و ضوابط استاندارد بر طبق الگوهای تعریف شده (در چهارچوب طرح های ارائه شده) را داشته باشند تحت پوشش بیمه قرار می گیرند.
۲. باید سطوح مختلف بیمه تعریف شود و هر دامدار با توجه به آگاهی از شرایط معمول دامداری خود و امکان وقوع حادثه، بیمه مناسب و مورد نظر خود را انتخاب نموده و متناسب با آن حق بیمه پرداخت نماید.
۳. پس از وقوع اتفاقات پیش بینی نشده جاده ای، دامدار باید تاییدیه وقوع حادثه را از مراکز متولی مربوطه اخذ نماید. (در این حالت کیفیت شیر خام بر مبنای شیرهای تحویلی در گذشته محاسبه می گردد).
۴. در محاسبه حق بیمه، ما به التفاوت قیمت شیر خام بی کیفیت تا شیر خام با کیفیت زیر پوشش بیمه قرار می گیرد.
۵. در محاسبه خسارت پرداختی، با افزایش هر بار استفاده از حق بیمه، میزان خسارت پرداختی بصورت نزولی کاهش می یابد.
۶. با توجه به اینکه ماده ی مورد بیمه (شیر خام) دارای ارزش قیمتی می باشد و به موازات تغییر فصل و کیفیت محصول تولیدی، در طول تاریخ بیمه نامه، قیمت آن ثابت نبوده و تغییر می کند، لذا پرداخت خسارت به بیمه گذار نیز باید طبق محاسبات و به نرخ روز باشد.

۷. متغیر بیمه می تواند تعداد روزی باشد که دامدار حدس می زند در طی یک سال امکان دارد شیر تولیدی دچار مشکل و خسارت گردد. این حداقل و حداکثر توسط بیمه گذار تعریف می گردد و به تناسب آن حق بیمه پرداختی متفاوت خواهد بود.

۸. برای تشویق بیمه شونده ای که در طول سال از حق بیمه استفاده ننموده است، شرایط و تسهیلات ویژه از جمله دریافت تخفیف در تمدید مجدد و ملاک قرار گرفتن این امر برای دریافت وام های بانکی فراهم گردد.

طرح تجمیع دام روستایی در یک واحد تعاونی

(حرکت به سمت صنعتی سازی حرفه دامپروری)

باتوجه به لزوم حرکت به سمت صنعتی سازی حرفه دامپروری نیاز است با اجرای طرح‌های دامپروری، از جمله طرح تجمیع دام روستایی در یک واحد تعاونی، توان تولید کشور را در این زمینه افزایش دهیم:

- ۱) شناسایی بهتر دام ها و ساماندهی آنها
- ۲) افزایش تولید فرآورده‌های دامی تا حد خودکفایی و ارتقاء راندمان
- ۳) حفظ بهداشت منطقه
- ۴) زمینه اشتغال زایی مستقیم و مفید روستاییان و متخصصین
- ۵) جلوگیری از خرده مالکی

با توجه به وجود ۹ میلیون و ۲۸۱ هزار راس دام سنگین در کشور و اینکه حدود ۶۰ درصد از این دام ها در واحدهای سنتی و روستایی نگهداری می شوند، احداث تجمع های تعاونی دامپروری یکپارچه با امکانات آب، برق، راه، قرنطینه دامپزشکیو سایر تاسیسات زیربنایی، کهدر راستای روند بهینه سازی و توسعه امور مدیریتی و پرورشی ایجاد شده و بهره برداری از این تجمعها موجب بهبود و افزایش تولید گوشت و شیر خامکشور شده، شاخص های بهداشتی در این مراکز بیشتر رعایت می شود. توجه به این نکته که کشور ما شرایط آب و هوایی بسیار متنوعی دارد و همچنین مشکلات مربوط به بعد مسافت و رشد ناهمگون کارخانه ها، ما را به این فکر واداشت که در راستای افزایش سلامت جامعه و تولید محصولات با کیفیت بیشتر، تجمع های تعاونی را پیشنهاد دهیم. که موجب ایجاد اشتغال و مساعدت به وضعیت معیشتی خانوارهای روستایی به خصوص جوانان شده و در این راستا اشتغال مستقیم و نیز اشتغال غیرمستقیم ایجاد می شود.

بطور جامع هدف از این طرح جمع آوری دام روستاییان در واحدهای تعاونی دامپروری، سهام دار کردن مشارکین روستایی در اجرای طرح به نسبت تعداد دام هر نفر و اشتغال زایی این افراد و جوانان روستایی در این تجمعها است که بصورت تعاونی اداره می شوند.

دلایل ارائه طرح:

در این طرح دام دامدازانی مورد هدف اند که از ۱۰ و زیر ۱۰ راس دام نگهداری میکنند و دامپروری حرفه اصلی آنها نیست. با اجرای این طرح می توانیم این دام ها را تجمیع نموده و پرورش آنها را هدفمند و اصولی نماییم.

۱) نگاه معیشتی به دام: دامداری به شکل سنتی و روستایی از حداقل امکانات و تجهیزات برخوردار است و در این شیوه نگاه بهره بردار، نگاه معیشتی به دام است. برخلاف عقیده ی عده ای از کارشناسان مبنی بر اینکه هزینه های مورد نیاز پرورش و تولید محصول در گاو داری های روستایی کمتر است اما واقعیت حاکی از این است که چون نگاه تولید کننده روستایی، معیشتی و خانوادگی است، هزینه های نیروی انسانی را لحاظ نمی کنند و تصور اذهان بر این است که قیمت تمام شده نسبت به گاو داری های صنعتی پایین تر است، اما اگر بازده تولید و میزان خروجی محصولات در کنار هم قرار بگیرد، خلاف این اثبات خواهد شد. طبق آمارهای موجود در بخش پرورش گاو و گوساله ۳۳۳ هزار نفر با دریافت دستمزد ۳ میلیون و ۷۷۷ هزار نفر بدون دریافت دستمزد و حقوق در بهره برداری های دام کشور فعالیت داشته اند.

۳۳۳۰۰۰ نفر با دریافت دستمزد= شاغل در دامداری های صنعتی

۳۷۷۷۰۰۰ نفر بدون دریافت دستمزد و حقوق= شاغل در دامداری های سنتی و روستایی

۲) عدم توجه به پتانسیل تولیدی دام: دلیل دیگر مطرح نمودن این طرح تجمیع و سامان دهی گاوداری های روستایی عدم توجه به پتانسیل تولیدی دام است. در واحد های روستایی تولید دام تنها در حد رفع نیاز خانوار است در حالی که اگر با مدیریت بهداشتی و تغذیه ای بتوان تولید دام را به حد ظرفیت مورد توان رساند و عنایت بر اینکه حدود ۷۰ درصد تولید کشور از این دام ها تامین می شود با تجمیع این دام ها می توان گام بلندی در افزایش تولید کشور با هدف افزایش راندمان تولید گوشت قرمز و شیر خام برداشت. طبق آخرین آمار منتشر شده توسط مرکز آمار ایران، تعداد گاو ماده بالای دو سال در واحد های زیر ۱۰ راس، ۱ میلیون و ۸۳۶ هزار راس می باشد. اگر این جمعیت را گاو شیرده تحت پرورش روستایی تصور کنیم و پس از اجرای طرح تجمیع برای تولید شیر هر کدام یک کیلوگرم افزایش تولید فرض شود، یعنی روزانه ۱ هزار و ۸۳۶ تن و سالانه ۶۷۰ هزار و ۱۴۰ تن افزایش تولید شیر خام در کشور را شاهد خواهیم بود.

- درآمد ها: افزایش یک کیلوگرم تولید شیر خام با زای هر راس دام (۱۸۳۶۰۰۰ دام سنتی)= ۱۸۳۶۰۰۰ کیلوگرم تولید شیرمازاد که موجب افزایش درآمدی بالغ بر ۲ میلیارد و نوزده میلیون و ششصد هزار تومان (با احتساب قیمت میانگین ۱۱۰۰ تومان با زای فروش هر کیلوگرم شیر خام) در روز افزون بر درآمد تولید شیر خام فعلی کشور، که این افزایش تولید حدودا معادل سه چهارم تولید استان خراسان رضوی (۸۰۶۱۱۲.۶ تن در سال) است.
- هزینه ها: به فرض اینکه این تجمع های تعاونی را بر اساس گله های ۱۰۰ راسی (یک واحد گاو داری استاندارد با تعداد ۱۰۰ راس گاو مولد) در نظر بگیریم در نتیجه برای اجرای این طرح ۱۸۳۶۰ واحد ۱۰۰ راسی نیاز است. برای یک واحد ۱۰۰ راسی مولد ۱ میلیارد و ۱۰۰ میلیون تومان و برای اجرای کامل طرح برای کل واحد های پیش بینی شده، بودجه ۱۹ هزار و ۸۰۰ میلیارد تومان مورد نیاز است (هزینه ی مورد نیاز برای احداث یک واحد دامداری با زای هر راس دام مولد مبلغ ۱۱ میلیون تومان است).

۳) ضرورت انتقال دامداری ها به خارج از توده جمعیت انسانی: احداث تجمع های دامپروری بدلیل وجود بیماری های مشترک بین انسان و دام و ضرورت انتقال دامداری ها به خارج از توده جمعیت انسانی لازم است و موجب افزایش سلامتی جامعه می گردد.

۴) لزوم رعایت اصول بهداشتی: رعایت اصول بهداشتی موجب کاهش تلفات دام در این واحد شده و این موضوع موجب افزایش سود آوری برای سهام داران و افزایش سطح تولید و تعداد راس واحدها و در نهایت افزایش جمعیت دامی کشور می شود.

۵) بهبود کیفیت محصول نهایی: تغییر شیوه پرورش دام از حالت روستایی به صنعتی به معنای ارتقای شاخص های کیفی و بهداشتی از جمله قرنطینه، واکسیناسیون، استفاده از شیردوش های صنعتی و... در نتیجه تولید فرآورده های دامی بهداشتی تر و با کیفیت تر است، با رعایت اصول بهداشتی در این واحد ها کیفیت محصول نهایی بهبود شایان توجهی می یابد. همچنین آشنایی دامداران با انواع مواد اولیه خوراک دام و آخرین روش ها و یافته های دامداری از سایر مزایای قابل ذکر است.

۶) بازگشت روستاییان به روستا: اجرای این طرح موجب رشد، توسعه و رونق اقتصادی در مناطق روستایی، استفاده از ظرفیت های بومی هر منطقه شده در نتیجه توقف مهاجرت روستاییان به شهرها و پیشگیری از فرهنگ غلط مصرف گرایی را بدنبال خواهد داشت.

۶) اشتغال دامداران و جوانان روستایی: اجرای این طرح منجر به اشتغال دامداران و جوانان روستایی در این مجتمع ها به عنوان سهام دار می شود. و به علاوه بدلیل نیاز به رعایت امور فنی از جمله مدیریت، تغذیه، اصلاح نژاد و دامپزشکی زمینه کار برای کارشناسان و دامپزشکان را نیز فراهم می سازد.

۷) رعایت اصل مزیت نسبی: الویت بندی سرمایه گذاری در صنایع دارای کمترین هزینه فرصت در هر روستا و انتقال دام ها به مناطقی که مزیت نسبی دامپروری در آنها بالاتر است.

راهکارها:

- ۱) ارتقاء سطح آگاهی روستاییان به نوع دام، فعالیتی که انجام می دهند و مزایای طرح تجمیع دام با برگزاری دوره های آموزشی و تشویق به مشارکت در اجرایی ساختن این طرح
- ۲) اقدام به احداث واحدهای مناسب برای نیل به این منظور که در این مجتمع ها عملیات زیربنایی شامل آب و برق رسانی، راه مناسب و خدمات متمرکز برای پرورش دام فراهم شده باشد.
- ۳) اعمال سیاستهای حمایتی در راستای احداث این واحدها از جمله تأمین مصالح ساختمانی و اعطای تسهیلات بانکی
- ۴) برای تداوم و توسعه این طرحها و تشویق روستاییان به مشارکت در این طرح باید مسئولان اجرایی، اقلام لازم از قبیل دارو، علوفه و نهاده ها را در قالب بسته های حمایتی در اختیار دامداران مستقر در این مجتمع ها بگذارند.

متولیان پیشنهادی برای این طرح:

- کارخانجات لبنی با هدف برندسازی تولیدات اخذ شده تحت پوشش قرار دادن دام های مورد نظر در تجمع های احداث شده.
- صندوق حمایت از توسعه بخش کشاورزی
- تخصیص بودجه در بخش کشاورزی در زمینه احداث تجمع دام های روستایی
- امکان جذب سرمایه از افراد حقیقی و حقوقی (کاهش تصدی گری دولت طبق اصل ۴۴ قانون اساسی)

یارانه سلامت

مقدمه:

مصرف شیر و فراورده های آن به عنوان یکی از شاخص های توسعه جوامع انسانی بیان می شود. تحقیقات مستمر انجام گرفته در مورد مصرف فراورده های لبنی نشان داده است که ارتباط نزدیک و مستمری بین مصرف این فراورده ها و سطح سلامتی افراد جامعه به لحاظ کارایی و ضریب هوشی، میزان ابتلا به بیماری های عفونی و تنظیم فعالیت های متابولیکی بدن وجود دارد. بر طبق گزارشات آمار ها در مورد مصرف شیر در ایران متفاوت است پیش از اجرایی شدن قانون هدفمند سازی یارانه ها آمار مصرف ما بین ۸۰ تا ۱۰۰ کیلوگرم در سال بود که به گفته بسیاری از دست اندر کاران بخش سلامت کاهش ۲۲ درصدی مصرف شیر و لبنیات را در طی این سالها شاهد بودیم، با توجه به میانگین مصرف سرانه جهانی (۱۵۵ کیلوگرم) ۶۰ تا ۷۰ کیلوگرم مصرف سرانه در ایران بسیار کمتر از آن است که پیشبینی می شد. براساس آخرین نتایج گزارش شده توسط مرکز آمار ایران در سال ۱۳۹۰ متوسط درآمد سالانه ی یک خانوار شهری ۱۳۰۳۰۱۰۰ ریال بوده است که نسبت به سال قبل ۲۲.۷۵ درصد افزایش داشته است. در جدول هزینه ها، هزینه مربوط به شیر و فراورده های آن و تخم پرندگان ۲۹/۴۳ درصد از درآمد را شامل می شود.

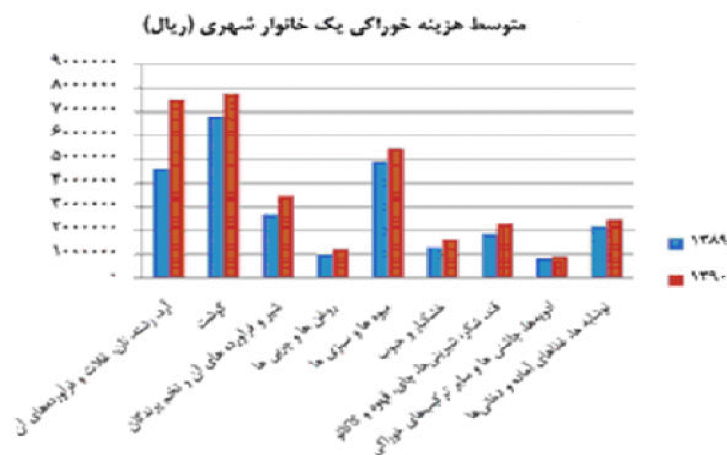
پایین بودن سرانه مصرف به عوامل متعددی مربوط می گردد از جمله:

- فقدان آگاهی و فرهنگ مصرف فراورده های لبنی
- بالا بودن متوسط قیمت آنها در مقابل درآمد متوسط خانوارهای ایرانی
- بی نظمی های گسترده و افزایش بی رویه قیمت ها در بازار لبنیات ایران
- عدم تنوع این محصولات
- وجود حساسیت و عدم تحمل نسبت به بعضی از ترکیبات شیر

در آمار برآوردی فانو نیز به رغم افزایش جمعیت ایران مصرف شیر در سال ۲۰۱۳ میلادی کاهش قابل توجهی داشته است. ما در این طرح با ارائه راهکار **یارانه سلامت**: یارانه ای که برای تامین، بازسازی و سالم سازی پایه های اصلی سبد خانوار و سلامت افراد جامعه اختصاص می یابد. سعی بر آن داریم ضمن بررسی اهمیت مصرف شیر و فراورده های لبنی و ذکر دلایل کاهش مصرف آن در سال های اخیر، برای رفع این امر، کمکی به تامین سلامت جامعه نماییم.

دلایل ارائه طرح:

اعداد و ارقام جدول شماره ۱ براساس آخرین نتایج گزارش شده توسط مرکز آمار ایران در سال ۱۳۹۰ نشان می دهد که همزمان با افزایش درآمد سالانه یک خانوار شهری، هزینه صرف شده جهت مصرف محصولات لبنی توسط خانوار افزایش، ولی به دلیل بالا بودن قیمت محصولات لبنی سرانه مصرف کاهش پیدا کرده است.

شیر از گذشته دارای پارانۀ قابل توجهی بوده و در همه دولت‌ها و کشورها خارج از چگونگی اداره کردن اقتصاد آنها به‌صورت جدی دنبال می‌شده است، این در حالی است که پس از هدفمندی پارانۀها در فاز نخست، عملاً پارانۀ شیر از سبد پارانۀای خانوار حذف شد.

آمارهایی که توسط دستگاه‌های مرتبط دولتی تخمین زده شده اند حاکی از:

- کمبود کلسیم ۹۰ درصدی در کشور
 - شیوع پوکی استخوان در بیش از ۳۰ درصد از زنان زیر ۵۰ سال کشور
 - در معرض شکستگی ناشی از پوکی استخوان قرار داشتن دو میلیون خانم ایرانی
 - ورود دانش آموزان به مدرسه با ۵/۷۲ دندان پوسیده
 - مرگ و میر ۲۰ درصدی کسانی که دچار شکستگی ناشی از پوکی استخوان می‌شوند
 - زمین‌گیر شدن ۵۰ درصد از همین افراد
 - از دست رفتن ۳۶ هزار سال عمر مفید سالانه به‌خاطر عارضه پوکی استخوان
- همه این مشکلات به‌دلیل عدم حضور کافی شیر در سبد غذایی مردم و به سبب عدم دریافت کافی کلسیم اتفاق افتاده است. از سوی دیگر یافته‌های علمی می‌گویند میزان نیاز روزانه انسان به کلسیم آنقدر بالا است که از هیچ منبع دیگری جز شیر و فرآورده‌های شیری قابل تأمین نیست.

وزارت بهداشت و درمان در اردیبهشت سال ۱۳۹۲ اعلام کرد ۴۰ هزار میلیارد تومان صرف هزینه‌های درمان در کشور شده، که ۲۵ هزار میلیارد تومان آن توسط مردم تقبل و پرداخت گردیده است. اگر تنها سهم مردم از هزینه‌های درمان در این محاسبه‌ها شود، نتیجه‌ی آن نشان می‌دهد که مردم بیش از ۶۱ درصد پارانۀ نقدی دریافتی را که باید صرف بهبود معیشت و ارتقاء رفاه آنان می‌شد، به‌عنوان هزینه ویزیت و دارو پرداخت کرده‌اند.

زیان ناشی از مدت زمانی که این افراد، نیازمند استراحت بوده و از عرصه فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی به دور بوده‌اند را نیز محاسبه و به رقم قبلی اضافه کنیم، نتیجه‌ی بی‌توجهی به سلامت مردم محرز می‌شود. پارانۀ اختصاص یافته به منابع پروتئینی مورد نیاز انسان از قبیل گوشت و لبنیات نسبت به پارانۀ منابع انرژی مورد نیاز مانند (قند، شکر، روغن و ...) بسیار کمتر است که در این رابطه میتوان به برخی از قوانین و مواد مصوب اشاره کرد:

- ماده ۳ سیاست های کلی برنامه چهارم توسعه جمهوری اسلامی ایران
- ماده ۲۰ قانون نظام جامع دامپروری کشور
- طبق ماده ۴ قانون هدفمند کردن یارانه ها

از سویی در پایان برنامه پنج ساله مقرر شده مصرف سرانه فرآورده های لبنی به میزان ۱۶۰ کیلوگرم که ضامن سلامتی مردم می باشد تحقق یابد و اجرای آن می تواند موجب صرفه جویی چند برابری هزینه های انجام شده برای یارانه شیر با کاهش هزینه های دارو و درمان، برای دولت موجب گردد.

از زمان تصویب قانون نظام جامع دامپروری و قانون افزایش بهره‌وری سالها می گذرد اما علیرغم ابلاغ آن به دستگاه های مسئول و ذریع، هیچ گونه اقدام زیربنایی برای اجرای آن انجام نشده است.

نتیجه گیری و راهکارها:

طبق طرح آزاد سازی تدریجی قیمت ها که در بخش بعد ارائه شده است، در آینده ای نه چندان دور با افزایش قیمت محصولات دامی مواجه خواهیم شد، با این حال دولت میتواند با تدبیر راهکارهایی از جمله یارانه سلامت از کاهش سرانه مصرف لبنیات جلوگیری کند. در راستای سلامت جامعه، با توجه به ارزش غذایی تولیدات لبنی و پروتئینی و امنیت غذایی، نقش لبنیات در سلامت جامعه و تشویق مصرف کننده برای استفاده از لبنیات، لزوم هدایت هدفمند یارانه سلامت به سمت مصرف کننده احساس می شود. طبق آمار WTO تولید شیر خام در ایران جزء ۱۰ محصول اولیست که نسبت به محصولات دیگر دارای مزیت نسبی بیشتری است. چرا که زمینه کشت محصولات کشاورزی در ایران با توجه به کمبود آب، شوری خاک و... مساعد است.

از جمله راهکارهایی که برای تحقق این هدف می تواند کمک کند عبارتست از:

۱. توزیع شیر یارانه ای به دانش آموزان، کارکنان دولت، افراد تحت پوشش سازمان بهزیستی و تامین اجتماعی (خانه سالمندان، کارگران و ...) و سربازان (در جدول زیر تعداد کارمندان دولت و دانش آموزان طی سه سال اخیر آمده است).
۲. اجتناب از موازی کاری و ایجاد هماهنگی بین دستگاه های دولتی و غیر دولتی مربوطه
۳. در افق ۱۴۰۴، کشور ۱۵ میلیون سالمند خواهد داشت که حفظ سلامت آنان در گرو باز مهندسی هدفمندی یارانه ها در جهت تغییر دیدگاه جامعه و به خصوص مسئولین و دست اندرکاران از نظام بیمار محور به پیشگیری و حفظ سلامت جامعه.
۴. با توجه به قوانین تصویب شده در رابطه با حمایت از تولید محصولات کشاورزی و دامی، لازم است که تصمیمات دولت و اتخاذ سیاست های اجرایی در این بخش با در نظر گرفتن این قوانین و پیگیری جهت عملیاتی نمودن راهکارهای پیشنهاد شده، باشد.
۵. با توجه به جدول پیوست (جدول ۴، ۵، ۶) چنین استنباط می شود که با انتقال حدود ۱۰٪ مبلغ بودجه یارانه ای تخصیصی به دستگاه های ذریع دولتی به بخش یارانه سلامت، نقش بسیار موثرتری در جهت ارتقاء فرهنگ و سرانه مصرف شیر و لبنیات در کشور، در کنار آموزش و ارتقا مصرف آن ایفا کند.
۶. کاهش مصرف شیر و متعاقب آن گسترش بیماری های ناشی از آن طی سالهای اخیر که از شروع هدفمندی یارانه ها می گذرد، به خوبی نشان دهنده اثرات جبران ناپذیر تصمیمات نادرستی است که می تواند سلامت جامعه را تهدید کند.
۷. تحویل شیر با کیفیت مطلوب به جمعیت هدف طبق طرح شناسنامه دار کردن و رتبه بندی شیر خام.
۸. از طرف دیگر سازمان صدا و سیما، بجای تبلیغات خوراکی های کم ارزش و بی ارزشی مانند چیپس و پفک و نوشیدنی های گازدار با تبلیغات موثر جهت ترویج مصرف شیر و فرآورده های لبنی در پیامهای بازرگانی و سریالهای تلویزیونی با

دریافت هزینه ای کمتر از کارخانجات لبنی قادر خواهد بود تاثیر بسزائی در ارتقاء سطح فرهنگ مصرف شیر و لبنیات در جامعه را داشته باشد.

هدف ما : سالم سازی ، بازسازی و ترمیم سبد خانوار و پیشگیری از بروز بیماریها ، بجای بیماری محوری

- در سال ۱۳۹۰ متوسط کل هزینه خالص سالانه یک خانوار شهری ۱۳۲۷۱۶ هزار ریال بوده است. متوسط مصرف هزینه خوراکی و دخانی و غیر خوراکی خانوار به ترتیب ۳۲۷۵۲ هزار ریال و ۹۹۹۶۵ هزار ریال بوده است که سهم هزینه خوراکی و دخانی ۲۴.۶۸ درصد و غیر خوراکی ۷۵.۳۲ درصد بوده است.

ماده ۳ سیاست های کلی برنامه چهارم توسعه جمهوری اسلامی ایران- تقویت وجدان کاری و انضباط اجتماعی و روحیه کار و ابتکار، کار آفرینی، درستکاری و قناعت، و اهتمام به ارتقاء کیفیت تولید.

فرهنگسازی برای استفاده از تولیدات داخلی، افزایش تولید و صادرات کالا و خدمات.

ماده ۲۰ قانون نظام جامع دامپروری کشور- به منظور حمایت از تولید محصولات اساسی دامی و ایجاد تعادل در نظام تولید و جلوگیری از ضایعات محصولات دامی و ضرر و زیان دامداران، دولت موظف است همه ساله خرید گوشت مرغ، گوشت قرمز، تخم مرغ (خوراکی و نطفه دار) و شیر را براساس قانون خرید تضمینی محصولات کشاورزی مصوب ۱۳۶۸/۶/۲۱ و اصلاحات بعدی آن، تضمین نماید.

ماده ۴ قانون هدفمند کردن یارانه ها- دولت موظف است به تدریج تا پایان برنامه پنجساله توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، نسبت به هدفمند کردن یارانه گندم، برنج، روغن، شیر، شکر، خدمات پستی، خدمات هواپیمایی و خدمات ریلی (مسافری) اقدام نماید.

جدول ۱- درآمد و هزینه های یک خانوار شهری (ماخذ: مرکز آمار ایران)

متوسط درآمد سالانه ی یک خانوار شهری	۱۳۰،۳۰۱ هزار ریال (۲۲.۷۵٪ رشد نسبت به سال گذشته)
هزینه مربوط به شیر و فراورده های آن و تخم پرندگان	۲۹/۴۳ درصد هزینه لبنی و خوراکی
متوسط کل هزینه خالص سالانه یک خانوار شهری	۱۳۲۷۱۶ هزار ریال
سهم هزینه خوراکی و دخانی	۲۴.۶۸ درصد
سهم هزینه مواد غیر خوراکی	۷۵.۳۲ درصد

جدول ۲-نسبت سالخوردگی جمعیت

شاخص نسبت سالخوردگی جمعیت به تفکیک نقاط شهری و روستایی از سال ۱۳۴۵ تا ۱۳۹۰							
سال	۱۳۴۵	۱۳۵۵	۱۳۶۵	۱۳۷۰	۱۳۷۵	۱۳۸۵	۱۳۹۰
جمع	۱۴/۱۷	۱۱/۸	۱۱/۹	۱۲/۹۲	۱۶/۸	۲۹	۳۵/۱
نقاط شهری	۱۳/۸۷	۱۲/۱۸	۱۲/۱	۱۲/۶۲	۱۶/۳	۲۸/۷	۳۵/۴
نقاط روستایی	۱۴/۳۵	۱۱/۵۱	۱۱/۸	۱۳/۲۷	۱۷/۴	۲۹/۵	۳۴/۴
ماخذ: سرشماری های عمومی نفوس و مسکن ۱۳۳۵ الی ۱۳۹۰							
نسبت سالخوردگی جمعیت : این نسبت حاصل تقسیم جمعیت ۶۰ ساله و بیشتر به جمعیت زیر ۱۵ سال است.							

جدول ۳- تعداد کارمندان و دانش آموزان

سال ۱۳۹۱	سال ۱۳۹۰	سال ۱۳۸۹	
۲۱۴۷۱۰۱	۲۰۵۲۹۹۸	۲۰۶۵۲۹۸	تعداد کارمندان دولت
۱۳۲۲۶۴۷۳	۱۳۳۵۱۲۵۴	۱۳۲۴۷۰۴۷	تعداد دانش آموزان
۱۵۳۷۳۵۷۴	۱۵۴۰۴۲۵۲	۱۵۳۱۲۳۴۵	جمع کل

منبع: سایت مرکز آمار ایران

جدول ۴- مبلغ بودجه دستگاههای اصلی دولتی و زیر مجموعه ها در سال ۱۳۹۲:

کد دستگاه	عنوان	مبلغ (میلیون ریال)
۱۲۷۵۰۰-۴	سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی	۳۳۶،۵۲۱
۱۲۷۵۰۰-۵	وزارت آموزش و پرورش-یارانه دفترچه، تغذیه رایگان و امور رفاهی دانش آموزان مناطق محروم	۳۵۳،۲۴۲
۱۲۷۵۰۰-۱۸	شرکت سهامی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان	۵۰۵،۹۴۶
۱۵۴۰۰۰-۲	وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی- صندوق بازنشستگی کشوری	۱۱۵۰۳۸۲۳۹
۱۵۴۰۰۰-۶	سازمان بیمه سلامت ایران	۲۴،۱۰۳،۹۴۸
۱۵۴۰۰۰-۸	سازمان بهزیستی کشور	۹،۶۸۹،۵۶۰
۱۵۴۰۰۰-۱۰	اعتبارات کمک به اقشار خاص تحت پوشش خدمات حمایتی دولت	۱۰۰۰۳،۲۵۵
۱۵۴۰۰۰-۱۲	بیمه های اجتماعی	۷،۹۷۲،۲۰۰
۱۲۹۰۰۰-۳	هیات امناء صرفه جویی ارزی در معالجه بیماران - کمک	۳۸۹،۰۰۹
۱۲۹۰۰۰-۵	کمک به بیمارستانهای روانی - مسمومیت های دارویی و...	۱۰،۱۳۶،۴۹۶
۱۲۹۰۰۰-۱۰	سازمان غذا و دارو	۳۱۳،۶۸۵
۱۲۹۰۰۰-۱۳	انستیتو پاستور ایران	۶۸۴،۳۵۶
۱۲۹۴۵۰-۲	ایجاد دسترسی عادلانه مردم به خدمات بهداشتی و درمانی	۱،۶۵۴،۶۰۸
۱۲۹۴۵۰-۳	کمک به تامین هزینه های تحمل ناپذیر درمان	۲۸۴،۲۳۵
۱۲۹۴۵۰-۷	مابه التفاوت نرخ ارز واردات داروهای ساخته شده و مواد اولیه دارو	۱۸،۳۶۰،۰۰۰
۱۱۳۶۷۶-۱۶	وزارت علوم تحقیقات و فناوری- امور فناوری و پژوهشی- طرحهای آموزشی و پژوهشی با دستگاههای دیگر	۴۸۰،۳۹۰
۲۸۳۵۰۰-۱	سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران	۹۰،۵۶۰،۳۵
جمع کل:		۲۰۰،۳۶۱،۷۲۵

جدول ۵- اعتبارات شیر مدرسه در سال ۱۳۸۹:

دوره های تحت پوشش	جمعیت تحت پوشش (نفر)	تناژ به هزار	سرانه	عملکرد سال ۱۳۸۸	پارانه مورد نیاز (میلیارد ریال)
مهد کودک	۷۵۰۰۰۰	۲۱۴۶۲۰	۱۴	۱۶۰۰ سی سی	۲۰۰۰
پیش دبستانی و ابتدائی	۶۲۰۰۰۰۰				
راهنمایی	۳۳۰۰۰۰۰				
متوسطه	۳۹۰۰۰۰۰				
کودکان استثنائی	۸۰۰۰۰				
کارکنان شاغل در مدارس	۹۰۰۰۰۰				
جمع کل	۱۵۱۳۰۰۰۰	۲۱۴۶۲۰	۱۴	۱۶۰۰	۲۰۰۰

جدول ۶- اعتبار پرداختی و سرانه شیر مصرفی جمعیت هدف طی سال های ۱۳۷۹-۱۳۸۹

سال تحصیلی	تعداد جمعیت هدف (هزار نفر)	اعتبار (میلیارد ریال)	سرانه (ریال)
۱۳۷۹-۱۳۸۰	۴۲۰	۱۸	۴۲۸۶
۱۳۸۰-۱۳۸۱	۱۲۰۰	۵۰	۴۱۶۶۷
۱۳۸۱-۱۳۸۲	۲۹۰۰	۱۱۵	۳۹۳۱۰
۱۳۸۲-۱۳۸۳	۶۰۰۰	۳۷۲	۶۲۰۰۰
۱۳۸۳-۱۳۸۴	۸۰۰۰	۶۳۰	۷۸۷۵۰
۱۳۸۴-۱۳۸۵	۱۰۷۰۰	۸۵۰	۷۹۴۳۹
۱۳۸۵-۱۳۸۶	۱۲۵۰۰	۱۱۳۷	۹۰۹۶۰
۱۳۸۶-۱۳۸۷	۱۰۸۹۵	۱۳۹۳	۱۲۷۸۵۷
۱۳۸۷-۱۳۸۸	۱۱۵۰۰	۱۴۸۰	۱۲۸۶۹۶
۱۳۸۸-۱۳۸۹	۱۱۱۱۱	۱۶۰۰	۱۴۴۰۰۱
۱۳۸۹-۱۳۹۰	۱۴۵۰۰	۱۷۳۸	۱۱۹۸۶۲

مأخذ

- گزارشات دبیر خانه کمیته ملی شیر مدرسه ایران - معاونت توسعه مدیریت و پشتیبانی وزارت آموزش و پرورش.
- قوانین بودجه سنواتی

آزاد سازی تدریجی قیمت نهاده های دامی و شیر خام

مقدمه:

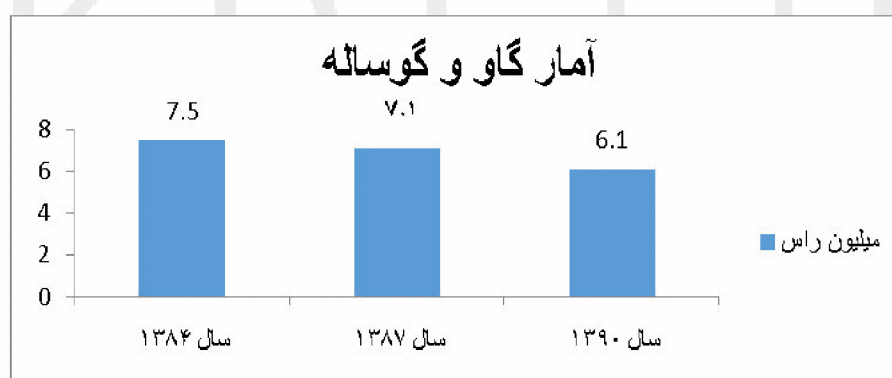
توسعه پایدار کشور بستری مناسب برای ایجاد امنیت شغلی و غذایی که در نهایت منجر به تامین امنیت اجتماعی می گردد، فراهم می سازد. لذا اهمیت امنیت غذایی با ایجاد ساختاری محکم در تولید محصولات کشاورزی و دامی نمایان می شود.

از آنجا که حدود ۶۵-۷۵٪ (بر اساس نوسانات قیمتی) هزینه های صرف شده جهت تولید شیر خام مربوط به هزینه تغذیه دام و قیمت اقلام نهاده های خوراکی می باشد، هرگونه افزایش قیمت آنها تاثیر بسیار شدید و ناگهانی بر روی قیمت تمام شده شیر خام خواهد داشت و باعث کاهش امنیت سرمایه گذاری، امنیت شغلی، ایجاد رانت خواری و سود های باد آورده برای دلالتان و سود جویان و بر هم خوردن نظم بازار در بحث فروش شیر خام و همچنین کاهش مصرف سرانه شیر و لبنیات در جامعه خواهد شد. جهت جلوگیری از متضرر شدن تولید کنندگان، آزادسازی قیمت شیر خام توسط دولت می بایست همراه با تعیین قیمت خرید تضمینی (طبق قانون ۲۰ نظام جامع دامپروری) باشد تا ضمن فراهم ساختن شرایط تولید باعث رونق بخشیدن به بازارهای داخلی و خارجی مرتبط به صنعت دامپروری گردد.

دلایل ارائه طرح:

بر اساس آمار و محاسبات انجام شده ی موجود، میانگین قیمت تمام شده شیر خام از مهرماه سال ۹۱ تا مهرماه سال ۹۲ (که همزمان با افزایش قیمت شدید نهاده های دامی از جمله افزایش ۳۲ درصدی قیمت ذرت و ۲۱/۵ درصدی قیمت کنجاله سویا بوده است) ۴۲٪ افزایش داشته در حالی که میانگین قیمت فروش شیر خام به کارخانجات لبنی توسط گاوداران طی همین بازه زمانی تنها ۱۱/۶٪ افزایش یافته است.

نمودار زیر آمار دام (گاو و گوساله) از سال ۸۴ تا سال ۹۰ آورده شده است. (مرکز آمار ایران)

نمودار ارائه شده نمایان گر سیر نزولی جمعیت دام زنده موجود در کشور طی سالهای اخیر می باشد. این در حالی است که در همین زمان دولت با انعقاد قرارداد های شیر خام و تحویل علوفه با قیمت مصوب سعی در کنترل قیمت فروش شیر خام و کاهش بهای تمام شده و جلوگیری از دو نرخی شدن ارز داشته است. این مسئله باعث بروز خسارات شدیدی در امر تولید شیر گردیده که از

عوارض آن می توان به کاهش میزان مصرف شیر و لبنیات و به مخاطره افتادن امنیت غذایی جامعه اشاره کرد. در همین رابطه فائو اعلام کرد به رغم رشد ۳ درصدی مصرف شیر و لبنیات در دنیا، مصرف شیر و لبنیات در ایران طی سال میلادی ۲۰۱۲، هشت درصد کاهش یافته است. راهکارهای قابل استفاده برای جلوگیری از بروز این مشکلات، حمایت همه جانبه از تولید داخلی بخصوص صنعت دامپروری می باشد. اجرای این طرح موجب افزایش اشتغالی پایدار برای کارشناسان و نیروهای جوان می گردد.

توجیه طرح:

با آزاد سازی قیمت ها میتوان فضای عرضه و تقاضا را کنترل و توان خود را در جهت کمک به افزایش مصرف بکار گیریم.

- لزوم آزاد سازی قیمت ها بر کسی پوشیده نیست ولی آزاد سازی ناگهانی قیمت ها و کاهش کمک های دولت به نهاده های خوراکی دام خسارت های جبران ناپذیری به صنعت دامپروری وارد می سازد. با توجه به موارد ذکر شده می توان نتیجه گرفت که عدم حمایت دولت از تولید منجر به افزایش بها تمام شده شیر خام و همچنین قیمت فروش شیر به کارخانجات لبنی می گردد. این امر تاثیر مستقیم بر کاهش مصرف شیر و لبنیات جامعه گذاشته و به تبع آن شاهد افزایش بیماری های متاثر از عدم مصرف لبنیات می باشیم.

جمع	تملك داراییهای سرمایه ای	هزینه ای	اعتبارات یارانه ها
۸۱۳۹۴۴۱	۰	۸۱۳۹۴۴۱	پرداخت یارانه نهاده ها و عوامل تولید کشاورزی
۲۱۹۵۰۷۲۵	۰	۲۱۹۵۰۷۲۵	یارانه کالاهای اساسی و هزینه های کنترل و تنظیم بازار کلیه کالاهای و محصولات کشاورزی و دام و شیلات و سایر کالاهای و هزینه بازرسی کالا و خدمات و یارانه اصل و سود و جریمه تسهیلات و ما به التفاوت سود و کارمزد و سایر یارانه ها از جمله صنعتیو سایر بدهی ها و تعهدات دستگاه های اجرایی و تامین کالاهای و خدمات ضروری
۲۳۹۵۷۸۷	۰	۲۳۹۵۷۸۷	پرداخت ضرر و زیان و یارانه سود خریدهای تضمینی محصولات کشاورزی و یارانه اصل و سود جریمه تسهیلات و مابه التفاوت سود و کارمزد و سایر یارانه ها و سایر بدهی ها و تعهدات
۱۱۷۶۰۰۰	۰	۱۱۷۶۰۰۰	یارانه شیر مدارس

- طبق لایحه بودجه ۱۳۹۲ کشور، مبلغ ۳۲۴۸۵۹۵۳ میلیون ریال سهم یارانه های بخش کشاورزی بوده است که از این مبلغ، رقمی حدود ۸۰۰۰ میلیارد ریال مربوط به پرداخت یارانه نهاده ها و عوامل تولید کشاورزی میباشد. با توجه به طرح های ارائه شده همچون یارانه سلامت، بیمه دام و ... که به پیوست ارائه میگردد، میتوان ضمن اجرا و تقویت قوانین مرتبط همچون خرید تضمینی در جهت توزیع هدفمند این بودجه برای ایجاد توسعه پایدار و بستری مناسب برای سرمایه گذاری در صنعت دامپروری فراهم نمود.

راهکارها:

- پرداخت یارانه به محصول نهایی: آزاد سازی ناگهانی قیمت ها آسیب جدی به تولید وارد می کند. و اگر دولت حمایتش را از بخش کشاورزی قطع کند، این یارانه را به کشاورزان دیگر کشورها پرداخت می کند. با این روند و نیز

آزادسازی قیمت، محصولات کشاورزی قدرت رقابت خود را بیش از پیش از دست می‌دهند. در صورتی که دولت به فکر آزادسازی قیمت باشد، باید به محصول نهایی یارانه پرداخت نماید.

- **توزیع علوفه با ساز و کار جدید:** یکی از این راهکارها برای اجرای این طرح توزیع علوفه با ساز و کار جدید و حساب شده طبق روال گذشته و آزاد سازی تدریجی قیمت ها می باشد و در این مدت یارانه تولید جهت کاهش قیمت علوفه در نظر گرفته شود تا به کاهش بهای تمام شده محصول نهایی منجر شود و قدرت خرید مصرف کننده را افزایش دهد.

- **یارانه به یک نهاده:** در صورت تمایل دولت به اختصاص یارانه به نهاده ها پیشنهاد می شود دولت به یک نهاده به عنوان مثال جو و یا ذرت یارانه اختصاص دهد این تخصیص یارانه می تواند نقش کنترلی در بازار بر روی سایر نهاده ها ایفا کند.

- **افزایش بهره وری:** با ارائه تسهیلات و پیش بینی تدابیری میتوان در جهت بهره وری بیشتر از افزایش غیر اصولی دام و به تبع آن آلودگی زیست محیطی گامی موثر در کاهش قیمت تمام شده برداشت .

- **تدبیر و برنامه ریزی دولت:** با آزاد سازی قیمت ها، تولید رونق بیشتری پیدا می کند، اما در شرایط فعلی که دولت تولیدات سایر کشورها را با خروج ارز از کشور وارد می نماید، این کار نوعی یارانه دادن به تولیدکنندگان کشورهای دیگر محسوب می شود . مرحله آزادسازی قیمت مرحله گذری است که در صورت اجرا دولت باید با تدبیر و برنامه ریزی از آن عبور کند، وگرنه بخش تولید را بسیار متضرر خواهد کرد.

- **کارشناسی شدن نرخ شیر:** از جمله راهکارهای پیشنهادی در این زمینه اختصاص یارانه سلامت به مصرف کنندگان و افزایش یارانه بخش کشاورزی و کاهش بهای تمام شده شیر خام و ارتقاء بهداشت جامعه از نظر تغذیه ای و پیشگیری از بیماری های مرتبط است. که تحقق این امر وابسته به حمایت جدی دولت می باشد. کارشناسی شدن نرخ شیر موجب می شود دامدارانی که ظرفیت تولید خود را کاهش داده بودند، دوباره با حداکثر ظرفیت، شیر خام تولید کنند.

- **همفکری بخش خصوصی ودولتی:** آزاد سازی قیمت ها قطعاً منجر به افزایش قیمت تمام شده و در نتیجه کاهش قدرت خرید مردم و در پی آن کاهش مصرف شیر خام و حذف آن از سبد کالاهای ضروری خانوار خواهد شد. مشکلات و راهکارهای بازار محصولات کشاورزی باید با همفکری بخش خصوصی ودولتی بررسی و تعیین شود، مشروط به این که قوانین گذشته که نیاز به اصلاح دارند اصلاح شوند و قوانین معطل مانده نیز اجرا شوند تا بتوان به خوبی از تولیدکننده و مصرف حمایت کرد.

- **شناسنامه دار کردن شیر دامداری ها:** طبق ماده ۱۸ قانون نظام دامپروری

- **طبق تعرفه موثر:** حمایت موثر از شیر خام با در نظر گرفتن منافع تولیدکنندگان داخلی این مواد در ارتباط با حمایت موثر از دام کشور و تعیین تعرفه موثر برای دام زنده، گوشت تازه و منجمد و شیر خام با در نظر گرفتن منافع تولید کننده داخلی بوده است (طبق ماده ۱۱ قانون نظام جامع دامپروری و ۱۶ قانون افزایش بهره وری).

- **افزایش تدریجی قیمت ها:** در جهت رسیدن به قیمت مورد نظر در مدت زمان منطقی همزمان با افزایش قیمت خرید تضمینی

- **خرید تضمینی:** پیشنهاد نحوه اجرای ماده ۲۰ قانون نظام جامع دامپروری، تعیین بهای تمام شده شیر خام در خانه محصولات دامی (طبق طرح پیوست بورس کالاهای کشاورزی و دامی)، تعیین بهاء کف جهت اجرای خرید تضمینی، تایید اعتبار برای شکل های مربوطه بابت خرید

ایجاد بازارهای جدید بین المللی که نتیجه آن تولید با توان بیشتر خواهد بود.
در صورت افزایش قیمت شیر خام با تزریق شیر خشک های استحصال شده از شیر خام در زمان خرید تضمینی، می توانیم تنظیم بازار داشته باشیم.

مصرف کننده شاهد ثبات قیمت بوده و می توان با استفاده از یارانه سلامت (که در طرح پیوست می باشد) و همچنین تبلیغات صدا و سیما با هدف افزایش مصرف سرانه شیر به این پروژه کمک کند.

هدف ما :

افزایش تولید ، افزایش راندمان ، هدفمند سازی یارانه ها ، تثبیت قیمت ها

قانون نظام جامع دامپروری کشور ماده ۱۱- به منظور حمایت موثر از منابع دام کشور با تشویق سرمایه گذاران برای سرمایه گذاری در این زیر بخش، از تاریخ تصویب این قانون دولت موظف است برای ورود هر نوع دام زنده، گوشت تازه و منجمد (اعم از قرمز و سفید) و شیر (اعم از شیر خشک صنعتی و سایر محصولات لبنی) تعرفه موثر تعیین نماید به گونه ای که نرخ مبادله ای به نفع تولیدکنندگان داخل کشور باشد.

ماده ۱۸- وزارت جهاد کشاورزی موظف است به منظور مدیریت جامع، بهره برداری پایدار، تعادل نوع و تعداد دام یا منابع خوراکی، جمع آوری اطلاعات، ارائه خدمات اصولی و زیربنایی، جلوگیری از قاچاق و کنترول جابه جایی دام، نسبت به شناسایی، ثبت و شماره گذاری دام کشور اقدام نماید. دولت موظف است اعتبار لازم برای اجرای این ماده را از محل درآمد حاصل از اخذ عوارض و تعرفه صادرات و واردات دام زنده و گوشت، در بودجه های سنواتی پیش بینی نماید.
ماده ۲۰- به منظور حمایت از تولید محصولات اساسی دامی و ایجاد تعادل در نظام تولید و جلوگیری از ضایعات محصولات دامی و ضرر و زیان دامداران، دولت موظف است همه ساله خرید گوشت مرغ، گوشت قرمز، تخم مرغ (خوراکی و نطفه دار) و شیر را بر اساس قانون خرید تضمینی محصولات کشاورزی مصوب ۱۳۶۸/۰۶/۲۱ و اصلاحات بعدی آن، تضمین نماید.

قانون افزایش بهره وری ماده ۱۶- از تاریخ تصویب این قانون، وزارت بازرگانی و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی و غیردولتی قبل از واردات کالاها و یا محصولات بخش کشاورزی (اعم از خام و یا فرآوری شده) و یا مواد اولیه غذایی مورد نیاز صنایع غذایی و تبدیلی موظفند از وزارت جهاد کشاورزی مجوز لازم را اخذ نمایند. همچنین دولت مکلف است به منظور حمایت از تولیدات داخلی، برای واردات کلیه کالاها و محصولات بخش کشاورزی تعرفه مؤثر وضع نماید به گونه ای که نرخ مبادله همواره به نفع تولیدکننده داخلی باشد.

صادرات محصولات دامی

(محصولات لبنی)

مقدمه

هزینه تمام شده تولید محصولات دامی در ایران نسبت به سایر کشورها بسیار بالاست و نبودن کشاورزی مکانیزه و مدرن قدرت رقابت این گونه محصولات را در عرصه بین‌المللی کاهش داده است. در کشورهای عضو سازمان تجارت جهانی برای رقابت پذیری بیشتر محصولات در بازارهای بین‌المللی، از بخش کشاورزی حمایت جدی تری به عمل می‌آید.

برای مثال در زمانی که جمعیت کشور ۳۶ میلیون نفر بود حدود ۸۰ درصد نیاز لبنی و گوشت قرمز کشور وارد می‌شد و هم‌اکنون با ۷۶ میلیون نفر جمعیت می‌توان برای صادرات هم برنامه ریزی کرد.

با توجه به ظرفیت‌های موجود، میبایست برنامه ریزی مدونی را برای افزایش حجم صادرات با همکاری‌های تخصصی تدوین نمود. صادرات باعث افزایش تولید، کاهش بهای تمام شده محصولات دامی، افزایش مصرف سرانه و در نهایت رونق بازار میگردد.

با توجه به گستره تولیدات دامی و اهمیت صادرات این محصولات در جهت رشد و ارتقاء کمی و کیفی تولیدات دامی بنظر می‌رسد زمینه‌های مساعدی در رابطه با حضور در عرصه بین‌المللی برای صنعت دامپروری کشور مهیا باشد.

در رابطه با صادرات گوشت قرمز - گوشت سفید - تخم مرغ - دام زنده (تلیسه) و محصولات لبنی با توجه به وجود تجارب صادرات محصولات لبنی در کشور و با عنایت به مستندات موجود، محاسبات انجام شده در این طرح برای سایر محصولات نیز کاربرد دارد به همین دلیل صادرات محصولات لبنی (شیر خشک) را بصورت خاص بررسی و ارائه می‌نماییم.

دلایل ارائه طرح:

طبق قوانین نظام جامع دامپروری و افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی دولت موظف است بر اساس قانون خرید تضمینی به منظور حمایت از تولید محصولات دامی و ایجاد تعادل در نظام تولید، جلوگیری از ضایعات محصولات دامی و ضرر و زیان دامداران، هر ساله خرید گوشت مرغ، گوشت قرمز، تخم مرغ (خوراکی و نطفه‌دار) و شیر را تضمین نماید و همچنین در صورت وجود مازاد تولید محصولات دامی (خام و فرآوری شده) شرایط حضور تولید کنندگان در بازارهای جهانی را تسهیل و زمینه‌های گسترش بورس کالای کشاورزی و محصولات دامی را فراهم نماید.

صادر کنندگان این محصولات می‌توانند مشمول جایزه صادراتی گردیده و برای ورود به بازارهای جهانی و افزایش صادرات غیر نفتی پس از شناسایی بازار هدف، نیازها و سلايق آنها را هدف گذاری و در نهایت با استفاده از فرصتهای به وجود آمده و بسترهای مهیا شده محصولی از هر نظر با کیفیت (جنس، بسته بندی و ...) را تولید نمایند، که میتواند حداکثر سودآوری و ارزش آوری را به همراه داشته باشد.

✓ ماده ۱۹ قانون نظام جامع دامپروری

✓ ماده ۲۰ قانون نظام جامع دامپروری

✓ ماده ۳۳ قانون افزایش بهره‌برداری

قیمت شیر خشک بر اثر اعمال مصوبه بودجه سال ۱۳۹۲ مبنی بر تخصیص دلار ۲۴۷۷ تومانی، همانند قیمت بسیاری از کالاهای اساسی در بازار افزایش یافته است. قیمت هر کیلو شیر خام با کیفیت بالا و پایه چربی ۳.۷ درصد در اروپا حدود ۳۵ سنت (حدود ۱۳۰۰ تومان) است در حالی که در ایران قیمت هر کیلو شیر خام حدود هزار تومان است. با توجه به وضعیت آب و هوایی ایران میبایست قیمت شیر خام را ۱۰ درصد بیشتر از قیمت شیر خام در کشورهایی که وضعیت آب و هوایی مناسب تری (همانند اروپا) دارند در نظر گرفت، لذا مزیت نسبی تولید شیر خام در ایران نسبت به بسیاری از نقاط جهان حائز اهمیت می باشد. صندوق بین المللی پول با برآورد کاهش ۱۶۰ میلیارد دلاری تولید ناخالص داخلی ایران در سال ۲۰۱۳ میلادی اعلام کرد ایران در رده بندی بزرگترین اقتصادهای جهان طی این سال ۹ پله سقوط می کند و در رتبه ۳۰ قرار می گیرد.

قیمت شیر خشک در بازار ایران در مهر ماه ۱۳۹۲: ۹۲۰۰۰-۹۳۰۰۰ ریال

قیمت جهانی شیر خشک در مهر ماه ۱۳۹۲: حدود ۴ دلار

ارز وارد شده به کشور با احتساب قیمت ۳۰۰۰۰ ریال بابت هر دلار: ۲۸۰۰۰-۲۷۰۰۰ ریال

حدود ارز وارد شده با توجه به هزینه های صادرات ۲۰۰۰۰ ریال

با توجه به بودجه ۱۱۵ هزار میلیارد تومانی مصوب مجلس شورای اسلامی برای اشتغال زایی ۲۵ میلیون نفر در سال ۱۳۹۲ (۴۶ میلیون تومان برای هر فرد) با صادرات ۲۳ تن شیر خشک میتوان معادل هزینه اشتغال زایی برای یک فرد را تامین کرد.

در حقیقت دولت با اجازه ورود محصولات و سرمایه گذاری در واردات، علاوه بر خروج ارز از کشور، به کشاورزان کشورهای دیگر پیرانه می دهد.

در صورت حمایت از صادرات، تولید رونق بیشتری پیدا کرده و در صورت اجرای مدیرانه طرح آزادسازی قیمت ها (طرح پیوست) میتوان نقش مهمی در رقابت پذیری محصولات لبنی در بازارهای بین المللی ایفا نماید.

نتیجه گیری و راهکارها:

برای تحقق صادرات غیر نفتی و افزایش صادرات محصولات لبنی باید به یک ثبات قیمت در بازار داخل رسید تا بتوان با یک برنامه ریزی دقیق راه را برای ورود به بازارهای جهانی هموار کرد.

۱) برای تحقق هدف صادرات شیر خشک و محصولات لبنی باید نرخ شیر کارشناسی شده تا واحد های دامداری و کارخانجات که به دلیل نداشتن صرفه اقتصادی دام های خود را فروخته و یا کاهش ظرفیت دادند، دوباره با حداکثر ظرفیت مشغول به تولید شوند.

۲) با توجه به پتانسیل صادراتی کشور براساس آمار برآوردی فائو و اینکه محصولات لبنی ایران به برخی کشورها از جمله کشورهای آسیای میانه، فرانسه و کانادا در حال صادر شدن است، با افزایش نرخ ارز گرایش کارخانجات بیشتر به سمت صادرات معطوف شده است.

۳) در حال حاضر لبنیات عرضه شده در بازار با برندهای مختلف بیش از تقاضای مصرف کنندگان میباشد که موجب اشباع شدن بازار و عدم نیاز به واردات شده است. با بهره برداری از ظرفیتهای خالی ۳۰-۴۰٪ واحدهای دامپروری و کارخانجات با کمک دولت و اختصاص تسهیلات و عرضه نهاده های دامی ارزان قیمت میتوان به سمت افزایش تولید که خود باعث اشتغال بیشتر در کشور میشود حرکت نمود.

۴) ورود شرکت های تولید کننده شیر فراسودمند (گاوداری ها) به شاخه شرکت های دانش بنیان تا بتوانند از تسهیلات و مزایای اینگونه شرکت ها بهره مند شوند. متن کامل قانون حمایت از شرکت های دانش بنیان در پی نوشت موجود است.

۵) حمایت دولت و تسهیل در امر صادرات و ارائه جایزه صادراتی به صادر کنندگان محصولات دامی

حمایت از صادرات :

افزایش تولید، کاهش بهای تمام شده محصولات دامی، افزایش مصرف سرانه و در نهایت رونق بازار

قانون حمایت از شرکتها و مؤسسات دانش بنیان و تجاری سازی نوآوریها و اختراعات

ماده ۱: شرکت ها و موسسات دانش بنیان شرکتها مؤسسه خصوصی یا تعاونی است که به منظور هم افزایی علم و ثروت، توسعه اقتصاد دانش محور، تحقق اهداف علمی و اقتصادی (شامل گسترش و کاربرد اختراع و نوآوری) و تجاری سازی نتایج تحقیق و توسعه (شامل طراحی و تولید کالا و خدمات) در حوزه فناوری های برتر و با ارزش افزوده فراوان به ویژه در تولید نرم افزارهای مربوط تشکیل می شود.

تبصره- شرکت های دولتی، مؤسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی و نیز شرکتها و مؤسساتی که بیش از ۵۰ درصد از مالکیت آنها متعلق به شرکت های دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی باشد، مشمول حمایت های این قانون نیستند.

ماده ۲: شورای عالی علوم، تحقیقات و فناوری مسئولیت سیاست گذاری برنامه ریزی و پیگیری اجرای این قانون را به عهده دارد که از این پس در این قانون با اختصار شورا نامیده می شود. دبیرخانه شورا مسئول پیگیری اجرای مصوبات شورا از طریق دستگاه های ذیربط خواهد بود.

ماده ۳: حمایتها و تسهیلات قبل اعطا به شرکتها و مؤسسات دانش بنیان موضوع این قانون عبارتند از:

الف: معافیت از پرداخت مالیات، عوارض، حقوقی گمرکی، سود بازرگانی و عوارض صادراتی به مدت ۱۵ سال.

ب: تأمین تمام یا بخشی از هزینه تولید، عرضه یا به کارگیری نوآوری و فناوری با اعطاء وام کم بهره یا بدون بهره بلندمدت یا کوتاه مدت

ج: اولویت استقرار واحدهای پژوهشی، فناوری و مهندسی و تولیدی شرکتها و مؤسسات دانش بنیان موضوع این قانون در محل پارک های علم و فناوری، مراکز

رشد، مناطق ویژه اقتصادی و یامناطق ویژه علم و فناوری.

د: اولویت واگذاری تمام یا بخشی از سهام مراکز و مؤسسات پژوهشی دولتی قبل واگذاری براساس ضوابط قانون اصلاح مواد از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجراء سیاست های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی به شرکت ها و مؤسسات دانش بنیان موضوع این قانون

هـ - ایجاد پوشش بیمه ای مناسب برای کاهش خطر پذیری محصولات دستاوردهای دانش، نوآوری و فناوری در تمام مراحل تولید، عرضه و به کارگیری و - تسهیل شرایط مناقصه در موضوعات مرتبط با ماده (۱) و تمهید امکان مشارکت شرکتها و مؤسسات دانش بنیان موضوع این قانون ماده ۴: واحدهای تحقیق و توسعه شرکت های خارجی دارای شرایط مندرج در ماده (۱) در صورتی که در پارک های علم و فناوری کشور، با بکارگیری بیش از ۵۰ درصد متخصصان ایرانی دایر گردند، می توانند از حمایت های مندرج در ماده ۳ بهره مند شوند.

ماده ۵: وزارت امور اقتصاد و دارایی موظف است در راستای قانون اجراء سیاست های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی مصوب بهمن ماه ۱۳۸۶ موظف است ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون، با همکاری کلیه دستگاه های دولتی، فهرست تمامی مراکز و مؤسسات پژوهشی دولتی را تهیه و به شورا ارائه نماید. شورا موظف است ظرف سه ماه از تاریخ دریافت این فهرست مراکز و مؤسسات پژوهشی غیر حاکمیتی قبل واگذاری به بخش خصوصی و تعاونی را احصاء نموده و وزارت امور اقتصادی و دارایی مطابق قانون مذکور در این ماده زمینه واگذاری آنها را فراهم نماید.

تبصره ۱: ملغیت این شرکتها و مؤسسات پس از واگذاری نباید تغییر کند.

تبصره ۲: وزارت علوم، تحقیقات و فناوری وظیفه نظارت بر حسن اجراء و احراز صلاحیت خریداران را در این ماده برعهده دارد.

ماده ۶: به منظور کمک به تجاری سازی نوآوری ها و اختراعات و شکوفاسازی و کاربردی نمودن دانش فنی از طریق ارائه کمک و تسهیلات قرض الحسنه و تسهیلات بدون اخذ هرگونه تضمین و مشارکت با اختیار بخشش تمام یا بخشی از سهم مشارکت به شرکتها و موسسات دانش بنیان، صندوقی تحت عنوان صندوق نوآوری و شکوفائی وابسته به شورای عالیعلوم، تحقیقات و فناوری زیر نظر رئیس شورا تأسیس می شود. منابع مالی صندوق شامل کمکهای دولت، اعتبارات مندرج در بودجه سالانه، هرگونه کمک و سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی و شرکت های دولتی وابسته و تابع، نهادهای عمومی غیر دولتی و شهرداریها و شرکت های وابسته و تابع می باشد.

بلکهها نیز می توانند بخشی از منابع تسهیلات موضوع صندوق یادشده را تأمین نمایند. به منظور تأمین منابع مالی صندوق، دولت موظف است از سال سوم به بعد در لایحه بودجه، حداقل نیم درصد (۵۰٪) از منابع بودجه عمومی خود را جهت کمک به این صندوق در نظر بگیرد.

تبصره ۱: حداقل پنج درصد (۵٪) از سرمایه این صندوق جهت اعطاء تسهیلات به صندوق های غیر دولتی پژوهشی و فناوری موضوع ماده (۴۵) قانون برنامه چهارم مورد تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری تخصیص خواهد یافت.

تبصره ۲: سرمایه اولیه صندوق نوآوری و شکوفایی به میزان سی هزار میلیارد ریال به تدریج حداکثر ظرف مدت ۳ سال از محل صندوق توسعه ملییا معادل آن از صندوق ذخیره ارزی تامین می گردد.

تبصره ۳: اساسنامه این صندوق شامل ارکان، وظایف، اختیارات، نحوه فعالیت، مدیریت و نظارت بر صندوق در چهارچوب این قانون توسط شورای عالی علوم، تحقیقات و فناوری حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون تهیه و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده ۷: کلیه دستگاهها و شرکت های دولتی مجازند بخشی از مبلغ قراردادهای خرید کالا یا خدمات بامبدأ خارجی را جهت نیل به خودکفائی در همان زمینه از طریق انجام فعالیتهای تحقیق و توسعه فناوری ضمن عقد قرارداد با شرکتها و مؤسسات دانش بنیان به انجام رسانند.

ماده ۸: کلیه دستگاههای مجری این قانون موظف هستند حداکثر ظرف مدت یک ماه به درخواستهای متقاضیان جهت استفاده از حمایت مندرج در این قانون رسیدگی کنند و نتیجه نهایی را به متقاضی اعلام نمایند، چنانچه نظر مثبتی بر رد درخواست باشد باید بطور مستدل به آگهی درخواست کننده برسند. درخواست کننده می تواند نزد دبیرخانه اعتراض کند و شورا موظف است ظرف مدت یک ماه به شکایت واصله رسیدگی کند.

ماده ۹: شرکتها و موسسات دانش بنیان مجازند مرکز فعالیت خود را در محدوده شهر تهران و دیگر شهرها با رعایت مقررات زیست محیطی مستقر نمایند. ماده ۱۰: به منظور ایجاد و توسعه شرکتها و موسسات دانش بنیان و تقویت همکاریهای بین المللی، اجازه داده می شود واحدهای پژوهشی و فناوری و مهندسی مستقر در پارکهای علم و فناوری در جهت انجام مأموریتهای محوله از مزایای قانونی مناطق آزاد در خصوص رولپ کار، معفیتهای و عوارض، سرمایه گذاری خارجی و مبادلات مالی بین المللی برخوردار گردند.

ماده ۱۱: هرگونه استفاده از مزایا، امتیازات و تسهیلات عنوان شده در این قانون برای شرکتها و موسسات دانش بنیان پس از تطابق با اهداف مندرج در این قانون توسط وزارت علوم تحقیقات و فناوری جهت تصویب به شورای عالی علوم، تحقیقات و فناوری ارائه می گردد.

ماده ۱۲: کلیه اشخاص (حقیقی یا حقوقی) که از حمایت های این قانون برخوردار شده اند چنانچه حمایتها و تسهیلات اعطاء شده بر طبق این قانون را برای مقاصد دیگری مصرف کنند ضمن محرومیت از استفاده مجدد از حمایت های این قانون به مجازتهای زیر نیز محکوم می شوند.

الف- در صورت برخورداری از تسهیلات مالی علاوه بر رد مال، به جریمه نقدی برابر با تسهیلات دریافتی محکوم میشوند.

ب- در صورت برخورداری از شرایط تسهیلات در ورود به مناقصه به مدت سه سال از شرکت در کلیه مناقصهها منع میشوند.

ج- در صورت برخورداری از معفیتهای مالیاتی یا عوارض علاوه بر پرداخت آنها به جریمه نقدی برابر میزان معفیت اعطاء شده محکوم میشوند.

د- در صورت برخورداری از پوشش بیمه ای، به پرداخت جریمه معادل پوشش بیمه ای دریافتی محکوم میشوند.

ماده ۱۳: گزارش نحوه اجرای این قانون هر ۶ ماه یکبار توسط دبیرخانه شورا تهیه و به مجلس شورای اسلامی ارائه میگردد.

ماده ۱۴: آیین نامه ای اجرایی این قانون حداکثر ظرف سه ماه از تصویب آن توسط وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و شورای عالی علوم و تحقیقات و فناوری تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

بورس محصولات کشاورزی و دامی

(بورس، هدایت سرمایه های سرگردان به نفع تولید و کمک به رشد اقتصادی صنعت دامپروری کشور)

وجود برخی مشکلات و نارسایی ها در بازار کالا چه در بخش عرضه و چه در بخش تقاضا منجر به پیدایش و ظهور بورس های کالا برای رفع این موانع و تنگناها در جهان شد. از جمله این مشکلات:

- نوسانات قیمت کالاها
- عدم شفافیت قیمت ها
- نارسایی و ناکارآمدی های بازارهای سنتی
- منافع تولید در راه اندازی بورسهای کالا

بازار بورس با توانمندی در مرتفع ساختن مشکلات فوق در اقتصاد کشورهای مختلف پدیدار و پایدار گشته است. کشور ما نیز طی دو دهه اخیر با تلاش های فراوان دولت مردان پا به این عرصه ی اقتصادی گذاشته، چراکه همواره بازار محصولات با محدودیت و مشکلات زیادی همراه بوده است. بخش عمده ای از این مشکلات مربوط به عدم استفاده از ابزارهای نوین اقتصادی و ساختار نامناسب و ناکارآمدی بازار می باشد از جمله:

- عدم وجود نظام قیمت گذاری شفاف بر پایه تعادل میان عرضه و تقاضای بازار
- ارتباط نامشخص و نامناسب میان عرضه و تقاضا و متاثر از آن نوسانات کاذب قیمت محصولات
- عدم امکان مدیریت ریسک و محافظت از نوسانات آتی قیمت ها
- فقدان یک سیستم اجرایی و ناظر بر انجام تعهدات طرفین معامله
- نبود سیستم پردازش اطلاعات و آمار تولید و معاملات برای تصمیم گیری و برنامه ریزی مطلوب

در نتیجه نیاز به ایجاد بازاری متشکل و سازمان یافته برای تقابل آزاد عرضه و تقاضا و دستیابی به اثرات مثبت این امر در اقتصاد تولید و مصرف احساس می شود. همانگونه که مصوبات و قوانین زیر تائید کننده این امر می باشد:

- بند(ج) ماده(۹۵) قانون برنامه سوم و بند(الف) ماده(۱۵) قانون برنامه چهارم توسعه، الزام شورای عالی بورس به تشکیل و گسترش بورسهای کالا در ایران
- طبق سند چشم انداز ایران ۱۴۰۴ ایران کشوری توسعه یافته با جایگاه اول اقتصادی علمی و فناوری

سیاست های کلی برنامه توسعه:

- ماده(۳۹)- تجارت جهانی
- ماده (۳۵)- توسعه صادرات غیر نفتی
- ماده (۵۲)- سیاست های پولی، مالی و ارزی

بورس کالاهای کشاورزی از ابتدای آغاز به کار بورس کالای کشور شروع به فعالیت نموده است. از آن جایی که بورس کالا به عنوان نهادی سازمان یافته جهت داد و ستد قانونمند و نیز توسعه بازار سرمایه و بخش های مختلف اقتصادی به شمار می رود، لذا نتایج عملکرد آن می تواند تاثیرات بسیار مثبتی در مناسبات تولید، توزیع، مصرف و در نتیجه افزایش رفاه اقتصادی جوامع به دنبال داشته؛ به خصوص در بخش کشاورزی که از ارکان مهم کشور است و نیاز به حمایت و پشتیبانی برای ورود به بازارهای اقتصاد جهانی دارد. چرا که بورس کالا تجلی گاه خواسته های تولیدکنندگان و مصرف کنندگان بوده و در این بازار است که همه فعالان بازار، نیازهای خود را در یک فضای رقابتی، شفاف و قانونمند مطرح می کنند.

معافیت های مالیاتی و مزیت های خرید و فروش در بورس کالای ایران از جمله نکات مثبت زمینه ساز فعالیت در این عرصه است.

محصولات کشاورزی پذیرفته شده در شرکت بورس کالای ایران در یک گروه اصلی با ۱۷ زیر گروه اصلی و ۶۲ زیر گروه فرعی فعالیت دارد و محصولات دامی موجود در این گروه ها تنها شامل تخم مرغ با یک تولید کننده (اتحادیه مرکزی مرغ داران میهن) و مرغ منجمد با سه تولید کننده (زربال، طیور ارومیه و اتحادیه سراسری تعاونی های مرغداران گوشتی ایران) می باشد که از زمان آغاز به فعالیت تا کنون تنها ۳ مورد معامله انجام گرفته است.

نام کالا	تعداد معامله	حجم عرضه (تن)	حجم تقاضا (تن)	حجم معامله (تن)
محصولات کشاورزی ۹۲/۸-۹۲/۱	۸۴	۱۲۲۴۹۳	۵۲۸۷۸	۵۲۸۷۸
محصولات کشاورزی ۱۳۹۱	۴۱۵	۲۵۴۷۸۲	۲۱۸۹۰۰	۱۷۵۱۶۴
محصولات کشاورزی ۱۳۹۰	۱۳۵۵	۹۶۶۶۸۶	۷۸۹۷۱۰	۴۵۴۶۲۵
تخم مرغ (۱۳۸۹)	۱	۵	۵	۵
مرغ منجمد رنج ۲ (۱۳۸۸)	۱	۵	۵	۵
مرغ منجمد رنج ۴ (۱۳۸۸)	۱	۵	۵	۵

نظر به مورد توجه قرار گرفتن بورس کشاورزی توسط وزیر جهاد کشاورزی و در دستور کار قرار دادن گسترش بورس کالای کشاورزی، لازم دیده می شود که شرایط فعالیت و حضور بیشتر این محصولات را فراهم ساخته و اقدامات لازم برای ورود محصولات جدید به این بخش به خصوص شیر خام، شیر خشک، محصولات لبنی، گوشت قرمز و... بستر سازی شود.

تشکل های دامی می توانند به عنوان کارگزار وارد بازار بورس کالای ایران شده و امر خرید و فروش محصولات دامی و کشاورزی را که تاکنون انجام می دادند، در بازار بورس محصولات دامی گسترش دهند و رابط بین تولید کننده و بازار بورس باشند.

۱. خانه محصولات دامی: نهادهای برای سیاست گذاری های کلی صنعت دامپروری که متشکل از نمایندگان دستگاههای زیربند دولتی و نمایندگان تشکل های بخش تولید است. این نهاد بستر عرضه شیر خام، شیر خشک، گوشت قرمز و فراورده های جانبی آن اعم از آرایش، محصولات فراوری شده، کود دامی و... را فراهم آورده و پل ارتباطی بین تولید کنندگان و بورس می باشد تا کلیه محصولات مورد نیاز بازار را در بورس بر اساس ارزش واقعی و کارشناسی شده و کیفیت منطبق بر استاندارد، عرضه و تأیید نماید. لذا با ایجاد سرگروه عرضه کننده محصولات دامی، در بورس محصولات کشاورزی و دامی، می توان از مزیت فروش محصولات به نفع مصرف کننده بدون واسطه در طی معاملات بهره برد تا ارائه محصول و تولیدات، و متقابلاً خرید و نهادهای مورد نیاز خود را تأمین نماید.

تمهیدات و تسهیلاتی که در این راستا باید فراهم سازی شود:

- ۱- تمهیداتی برای اتحادیه های واجد صلاحیت اندیشیده شود تا بتوانند به عنوان کارگزار وارد بازار معاملات بورس کالای ایران شده و امر خرید و فروش محصولات دامی و کشاورزی را انجام دهند.
- ۲- ارائه تسهیلات ریالی/ ارزی بانکی به وارد کنندگان و اتحادیه ها جهت انجام واردات و حتی معامله در بازار بورس جهانی (زیر نظر بازار بورس ایران) در قبال عرضه اقلام وارداتی در بازار بورس ایران که در صورت اجرایی شدن این مورد قیمت کلیه اقلام مورد

نظر و وارداتی در بازار به ثبات منطقی خود خواهد رسید و این امر موجب تشویق و شناخت بیشتر قشر دامپرور و تولید کننده با مزایای خرید و فروش بورس خواهد شد.

۳- در نظر گرفتن معافیت های مالی، حذف یا کاهش برخی هزینه های گمرکی برای عرضه کنندگان کالا در بورس

۴- تخصیص خطوط حمل و نقل اعم از کشتیرانی، جاده ای، ریلی و هوایی از سوی دولت برای واردکنندگان جهت حمل کالاهایی که در بورس عرضه خواهد شد (این امر خود باعث جلوگیری از ورود کالاهای قاچاق در کنار کالای مورد نظر خواهد شد).

۵- تامین اقلام علوفه ای یا مواد اولیه یارانه ای کارخانجات گوشتی، لبنی، خوراک دام درازای ارائه فروش محصولات در بورس (از محل تخصیص بودجه به این امر) که در اینصورت مبادله کالا به کالا امکان پذیر می شود.

اهداف بورس محصولات کشاورزی و دامی

۱. ساماندهی صنایع بالا دست و پایین دستی صنعت دامپروری با خرید و فروش محصولات خود در بورس محصولات کشاورزی و دامی

۲. ایجاد بازاری قانونمند و سازمان یافته جهت تسهیل داد و ستد محصولات و فراورده های دامی

۳. سامان دهی بازار کالاها از طریق مکانیزم اجرایی ناظر بر تعهدات و تضمین منافع طرفین معامله

۴. کشف شفاف قیمت کالاها بر اساس ارزش واقعی استانداردهای تعریف شده که موجب بهبود کیفیت و روند روبه رشد کالاهای دامی می شود.

۵. ضابطه مند شدن قیمت گذاریو تشویق دامداران به تولید با کیفیت بیشتر

۶. برقراری امکان اعمال مدیریت ریسک با تحت کنترل در آوردن نوسانات بازار محصولات دامی

۷. رقابتی شدن محصولات، ورود به بازارهای جهانی، یافتن بازار عرضه محصولات دامی در سایر کشورها و افزایش ارز آوری صنعت دامپروری

۸. استفاده از ابزارهای نوین مالی و امکان انجام معاملات نقد، نسیه، سلف، آتی و اختیار و فراهم سازی آسایش خاطر دامداران از بابت تامین اقلام مورد نیاز و فروش تضمینی تولیدات

۹. توسعه سرمایه گذاری و فراهم سازی تسهیلات مالی برای خرید و فروش در این بخش که موجبات رونق گرفتن صنعت دامپروری و افزایش ضریب اطمینان فعالیت در این حوزه را به دنبال دارد.

۱۰. اطلاع رسانی درباره وضعیت بازار داخلی و خارجی کالاهای پذیرش شده و افزایش سطح دانش فعالان بازار و نهایتا تصمیم گیری و خرید و فروش مطلوب

۱۱. رانت زدایی و به تبع آن فساد زدایی از بازارهای معاملات و حذف واسطه ها و دلالتان غیرضروری که باعث افزایش قیمت کاذب و غیرکارشناسی نهاده ها و تولیدات دامی می شوند.

۱۲. کنترل غیر مستقیم بازارهای عمده فروشی و خرده فروشی شیر و گوشت

۱۳. امکان معاملات الکترونیک و حذف مساله زمان و مکان در معاملات و به تبع آن افزایش تمرکز دامدار بر تولید

سیاست های کلی برنامه توسعه

- ماده (۲۹)- بهره گیری از رولبط سیاسی با کشورها برای نهادهایه کردن رولبط اقتصادی، افزایش جذب منابع و سرمایه گذاری خارجی و فن آوری پیشرفته و گسترش بازارهای صادراتی ایران و افزایش سهم ایران از تجارت جهانی و رشد پرشتاب اقتصادی مورد نظر در چشم انداز
 - ماده (۳۵)- فراهم نمودن زمینه های لازم برای تحقق رقابت پذیری کالاها و خدمات کشور در سطح بازارهای داخلی و خارجی و ایجاد سازو کار های مناسب برای رفع موانع توسعه صادرات غیر نفتی
 - ماده (۵۲)- تنظیم سیاست های پولی، مالی و ارزی با هدف دستیابی به ثبات اقتصادی و مهار نوسانات
- قانون سوم برنامه توسعه جمهوری اسلامی ایران

ماده ۹۵- شورای بورس مجاز است:

الف - نسبت به راه اندازی بورسهای منطقه ای در سطح کشور در چارچوب قانون بورس اقدام کند.

ب - تمهیدات قانونی لازم جهت قبل معامله نمودن سایر ابزارهای مالی در بورس اوراق بهادار، علاوه بر موارد مندرج در بند (۲) ماده (۱) قانون تأسیس بورس اوراق بهادار مصوب ۱۳۴۵/۲/۲۷ را فراهم کند.

ج - نسبت به ایجاد بورس کالا با همکاری دستگاههای ذیربط اقدام نماید.

قانون چهارم برنامه توسعه جمهوری اسلامی ایران

ماده ۱۵- الف: شورای بورس مکلف است، اقدامهای ذیل را در طول سالهای برنامه چهارم به عمل آورد:

گسترش جغرافیایی بورس از طریق راهکارهای مناسب از جمله راهاندازی تالارهای منطقه‌ای، استانی، ایجاد شبکه کارگزاری و پذیرش کارگزاران محلی ایجاد و گسترش بازارهای تخصصی (بورس کالا)

ایجاد بازارهای اوراق بهادار خارج از بورس

برقراری ارتباط با بورسهای منطقه‌ای و جهانی به منظور مبادله اطلاعات و پذیرش متقابل اوراق بهادار

ب: شورای بورس موظف است نسبت به طراحی و راهاندازی شبکه ملی داده و سند الکترونیک اوراق بهادار، در چارچوب نظام جامع پرداخت و تدوین چارچوب تنظیمی و نظارتی و ساز و کار اجرایی آن اقدام نماید.

ج: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و وزارت امور اقتصادی و دارایی موظفاند، با طراحی و تدوین چارچوب تنظیمی و نظارتی و ساز و کار اجرایی لازم امکان سرمایه‌گذاری خارجی در بازار سرمایه کشور و بین‌المللی کردن بورس اوراق بهادار تهران را فراهم آورند.

K.D.L.F.U

رتبه بندی گاوداری ها

برای اجرای برنامه های مدیریتی در گله و اتخاذ تصمیمات کلی، هر گاودار نیاز دارد تا با اطلاع از وضعیت گله خود نقاط ضعف را مرتفع و نقاط قوتش را بهبود بخشد.

تفاوت در مدیریت واحدهای دامپروری باعث شده است که بین دامداری ها تفاوت قابل توجهی به وجود آید. برای رسیدن به یک مدیریت ایده آل در واحدهای دامپروری می بایست قوانین و ضوابط خاصی را رعایت کرد و قرار دادن این قوانین در چهارچوب کاری می تواند نقش بسزایی در افزایش بهره وری و کیفیت واحد داشته باشد. با اعمال این سیاست ها و اجرای قوانین می توان به برتری نسبت به سایر تولیدکنندگان دست یافت.

یک دامپرور برای برنامه ریزی صحیح نیاز به آمار و اطلاعات دقیق از وضعیت فعلی واحد خود و دانستن جایگاه خود نسبت به سایر واحدها دارد.

در حال حاضر سالانه ستاد انتخاب واحد های دامپروری نمونه (زیر نظر سازمان جهاد کشاورزی) با بررسی شاخص های فنی از قبیل تولید، وضعیت اصلاح نژاد، مدیریت و... واحد نمونه کشور را انتخاب می نماید. این ستاد سالانه دامداری هایی را که از نظر تولید بالاتر از سایر دامداری ها هستند با هم مقایسه و از بین آنها دامدار برتر را انتخاب می نماید. هدف از ارائه طرح رتبه بندی دامداری ها، اشاعه این بررسی و ارزیابی جایگاه برای تمام واحدها است.

با تدوین جدولی که متشکل از خصوصیات و امتیازات واحدهاست، هر گاودار می تواند با وارد نمودن اطلاعات مربوط به واحد خود، جایگاه واحدش را از لحاظ هر شاخص و بعلاوه میانگین در مجموع شاخص ها بدست آورد.

با درجه بندی این شاخص ها می توان رتبه هر گاوداری را به طور خاص محاسبه و پس از آن در هر شهرستان، هر استان و سپس در کشور رتبه بندی کرد.

درجه بندی می تواند به عنوان مثال از ۱۰- باشد و مجموعه آنها درجه ی هر گاوداری را در شاخص مربوطه و میانگین در تمام شاخص ها رتبه کل گاوداری را مشخص می کند.

پیشنهاد می شود سازمان دامپزشکی هر سال بر اساس جداول دریافتی، نتایج رتبه بندی گاوداری ها را اعلام نماید.

جدول پیشنهادی به صورت ذیل می باشد.

میانگین روزهای باز	سخت زایی
میانگین روزهای شیردهی	استفاده از برنامه های اصلاح نژادی
درصد آبستنی	میانگین تولید شیر گله
درصد گوساله زایی	میزان حذف اجباری گله
تعداد تلفیح بازای آبستنی	استفاده از تیم متخصص کارشناسی
درصد مرده زایی	رعایت ضوابط بهداشتی و قرنطینه ای
سقط جنین	شناسنامه شیر
میانگین شکم گله	سن گله

گاوشیری	درصد ترکیب دام موجود در گله
گاو خشک	
گوساله	
تلپسه	
جوانه	

پیشنهاد ثبت روز ملی شیر

اولین روز ماه جون که برابر با ۱۱ خرداد می شود طبق توافقنامه سازمان غذا و کشاورزی، فائو و ۱۹۱ کشور عضو آن از سال ۲۰۰۱ بعنوان روز جهانی شیر نام گذاری شده است.

دلیل انتخاب این روز اینست که همه دولت ها در چنین روزی در مورد شیر این ماده غذایی حیات بخش بیانیدهند و وضعیت مطلوبی را در مورد مصرف شیر برای مردمشان فراهم کنند. با عنایت بر اهمیت شناساندن فوائد مصرف شیر به تمامی اقشار و گروه های سنی و اهمیت غذایی این محصول و لازم به نظر می رسد که روزی با عنوان **روز ملی شیر** در کشور ما نیز در نظر گرفته شود تا بتوان جنبه های مختلف سلامت، ایمنی شیر، خواص مفید شیر، جنبه های اقتصادی، اهمیت مصرف آن و... را در آن روز برجسته نمود و هر سال نسبت به سال گذشته این مناسبت را جدی تر گرفت و با مشارکت هم نهادهای مرتبط آن را به بهترین وجه گرامی داشت. چرا که سرانه مصرف شیر هموطنانمان طی چند سال اخیر کاهش یافته و همه ما برای حل این مشکل که بار مالی بسیار زیادی را به خانواده ها و منابع کشور تحمیل می کند مسئولیم.

روزهای پیشنهادی برای اختصاص یافتن به عنوان روز شیر:

(۱) ۱۸ تا ۲۴ فروردین: هفته سلامت

(۲) ۴ خرداد: خورادادگان جشن ربای و تندرستی

(۳) ۱۱ خرداد: روز جهانی شیر

(۴) ۲۷ خرداد: روز جهاد کشاورزی

(۵) ۰۱ مهر: روز بازگشایی مدارس

(۶) ۲۴ مهر: روز جهانی غذا

(۷) ۲۰ دی: دوپست و نودمین روز سال (میدارم) که جانوران آفریده شدند.

(۸) ۰۲ بهمن: بهمن نام فرشته ی موکل بر بهایم است که بشر به آن ها برای عمارت زمین و رفع حوایج نیازمند است و مردم در این روز در دیگ هایی از جمیع دانه های ماکول با گوشت غذایی می پزند و آن را با شیر خالص می خورند و می گویند که حافظه را این غذا زیاد می کند.

هرکدام از روزهای نام برده در سطور بالا می تواند به عنوان اختصاص یافتن به روز شیر بررسی گرفته شود. با توجه به اهمیت سلامت، بهداشت و تغذیه سالم این روز می تواند در یکی از روزهای هفته سلامت گنجانده شود تا فرهنگ استفاده و دلایل اهمیت مصرف این ماده مفید و مغذی ترویج گردد.

سرباز - کارشناس

این پیشنهاد جهت افزایش اطلاعات و تجربه فارغ التحصیلان بخش دامپروری که دوره ی خدمت مقدس سربازی را طی میکنند ارائه شده است. طبق اطلاعات اخذ شده از مرکز آمار ایران تعداد فارغ التحصیل بخش کشاورزی و دامپرشی از سال ۱۳۸۹-۱۳۹۰ ، ۲۳۸۹۸۵ نفر میباشد که از بین این تعداد ۱۱۶۴۳۶ فارغ التحصیل، مرد بوده اند. با توجه به این آمار میتوان با استفاده از این پتانسیل هم در جهت کمک به دامداری ها و هم در جهت آموزش جوانان گامی مهم و اساسی برداشت.

این جوانان پس از گذراندن دوره آموزشی میتوانند در مجتمع های دامپروری که زیر نظر ارگانهای دولتی هستند مشغول به کار شوند و در صورت امکان طی یک برنامه ریزی جامع و کامل در دامداری های خصوصی که ابراز تمایل کرده اند میتوان استفاده کرد.

K.D.L.F.U